

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 32	Utgitt 13 juli.	1927
--------	-----------------	------

Lov om forandring i den geistlige løn- 7 juli.
ningslov av 14 juli 1897 med tilleggslov Nr. 1.
av 25 februar 1921.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 4 juli
1927 sålydende:

I.

Den geistlige lønningslovs §§ 31, 1ste avsnitt, 32, 3dje
avsnitt og 33 skal herefter lyde således:

§ 31, 1ste avsnitt. Hvor den samlede gjennomsnittlige årlige
embedsinntekt (heri ikke medregnet utbytte av embedsgård,
avsavns- eller husleiegodtgjørelse) for et sogneprestembede eller
residerende kapellani kommer under kr. 4 500 og for et kalls-
kapellani eller tredjeprestembede kommer under kr. 3 600, til-
skytes det manglende av statskassen. Første gangs ombereg-
ning foretas straks, senere omberegning for hver gang der inn-
trer ledighet i embedet eller efter resultatet av hver ny folke-
telling.

§ 32, 3dje avsnitt. Hvor embedsinntektene (heri ikke med-
regnet utbytte av embedsgård, avsavns- eller husleiegodtgjø-
relse) overstiger kr. 7 800 for sogneprester og kr. 7 000 for andre
prester, kan Kongen bestemme, at det overskytende eller en
del derav skal, forsåvidt det ikke anvendes til forøket geistlig
betjening, inngå i det i § 25 omhandlede, menigheten tilhørende
lønningsfond.

§ 33. Ingen prest er berettiget til av embedets inntekter å
oppebære mer enn:

I de første 3 år	kr. 4 500 årlig
Efter 3 års tjeneste	» 5 000 »
» 6 »	» 5 400 »
» 9 »	» 5 800 »
» 12 »	» 6 200 »
» 15 »	» 6 600 »
» 18 »	» 7 000 »
» 21 »	» 7 400 »
» 24 »	» 7 800 »

- 7 juli. Utgjør embedets inntekter mer enn hvad presten således er
 Nr. 1. berettiget til å oppebære, bestemmes det av Kirkedepartementet, hvor meget derav foreløbig skal inngå i lønningsfondet.

II.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 7 juli 1927.

HAAKON

(L. S.)

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

- 7 juli. **Midlertidig lov om innskrenkning i jakttiden**
 Nr. 2. for småvilt samt jakt på bever og rådyr.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 4 juli 1927 sålydende:

§ 1. Jerpe, tiur, røi, århane, århøne og rugde må ikke jages, drepes eller skades uten i tiden fra og med 1 september til og med 31 desember. Denne bestemmelse gjelder ikke spilljakt i 10 dager om våren på tiur og århane i tiden mellom 5 og 31 mai efter vedkommende regjeringsdepartements nærmere bestemmelse, idet for øvrig for denne jakt bestemmelsen i § 13 i lov angående jakt og fangst av 20 mai 1899 og de i medhold av samme lovs § 44 utferdigede bestemmelser kommer til anvendelse.

I de distrikter og i den tid, spilljakt om våren på tiur og århane er tillatt, skal det også være tillatt å skyte rugde.

Hare må ikke jages, drepes eller skades uten i tiden fra og med 15 september til og med 15 mars.

Rype må ikke jages, drepes eller skades uten i tiden fra og med 1 september til og med 15 mars med undtagelse av Finnmark fylke, hvor jakt og fangst er tillatt til 31 mars.

§ 2. Kongen eller den han dertil bemyndiger kan efter uttalelse av vedkommende kommunestyre tillate, at rådyr felles i tiden fra og med 26 september til og med 30 september.

Likeledes kan Kongen eller den han dertil bemyndiger efter uttalelse fra vedkommende kommunestyre tillate jakt på bever i et nærmere fastsatt tidsrum i tiden mellom 15 oktober og 30 november. Fangst er forbudt, likeledes ødeleggelse eller forstyrrelse av beverboliger.

Vedkommende regjeringsdepartement kan, uavhengig av jakttiden, tillate fangst av uskadt bever eller rådyr for å overføres levende til andre distrikter eller utlandet.

- § 3. Overtredelse av nærværende lov straffes med bøter. 7 juli.
§ 4. Denne lov trer i kraft straks. Nr. 2.

Ti vi har antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 7 juli 1927

HAAKON

(L. S.)

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

Midlertidig lov om tillegg til lov av 18 januar 1902 om lærerskoler og prøver for lærere og lærerinner i folkeskolen. 7 juli.
Nr. 3.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 7 juli 1927 sålydende:

I.

§ 24 gis følgende tillegg:

Lærerprøver skal inntil videre kun anordnes for personer som i skoleåret 1926—1927 var elever av de offentlige lærerskoler samt elever ved følgende privatskoler:

Oslo lærerskole, Notodden lærerskole, Elverum lærerskole, Nidaros lærerskole og den toårige lærerskole i Oslo.

For den toårige lærerskole i Oslo anordnes dessuten prøve for elever som optas for skoleåret 1927—1928 og som gjennomgår det ordinære toårige kursus.

I enkelte særlige tilfelle kan dog overstyret gi andre enn de her nevnte adgang til å underkaste sig lærerprøven.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 7 juli 1927.

HAAKON

(L. S.)

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

Lov om forandringer i skatteloven for landet av 18 august 1911 med senere tilleggslover. 7 juli.
Nr. 4.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 7 juli 1927 sålydende:

7 juli.
Nr. 4.

I.

Følgende paragrafer i skatteloven for landet av 18 august 1911 skal herefter lyde således:

§ 3. Den i § 1 foreskrevne fordeling av fylkesskatt på herredene foretas av fylkestinget efter følgende regler:

Tre tiendedeler av skattebeløpet fordeles efter hvert skattedistriktets anpart av fylkesdistriktets matrikulerte eiendommers verdi. Eiendomsverdien for det enkelte skattedistrikt utfinnes ved å multiplisere distriktets matrikulskyld med gjennomsnittsprisen pr. skyldmark for solgte jordeiendommer i distriktet ifølge de offisielle salgsopgaver for de siste 10 år. Til den således utkomne eiendomsverdi legges takstsummen av de i § 8 bokstav b omhandlede eiendommer. Eiendomsverdien for fylkesdistriktet utfinnes ved å sammenlegge de således fremkomne verdier for fylkets samtlige skattedistrikter.

Tre tiendedeler av skattebeløpet fordeles efter hvert skattedistriktets anpart av det hele fylkesdistriktets skatteskreve formue beregnet gjennomsnittlig efter de fem siste ligninger.

To tiendedeler av skattebeløpet fordeles efter hvert skattedistriktets anpart av fylkets landdistrikters folkemengde ved statens siste folketelling.

To tiendedeler av skattebeløpet fordeles efter fylkestingets skjønn.

I fylker, hvor forholdene er særegne, kan fylkestinget med samtykke av vedkommende regjeringsdepartement bestemme, at tre tiendedeler av skattebeløpet skal fordeles efter fylkestingets skjønn og kun to tiendedeler efter de matrikulerte eiendommers verdi.

I Finnmark fylke fordeles tre tiendedeler av beløpet efter hvert skattedistriktets anpart av den i samtlige herreder skatteskreve formue beregnet gjennomsnittlig efter de 5 siste ligninger, to tiendedeler efter hvert skattedistriktets anpart av den samlede antatte inntekt i fylkets herreder efter den siste ligning, tre tiendedeler efter hvert skattedistriktets anpart av herredenes folkemengde ved statens siste folketelling og to tiendedeler efter fylkestingets skjønn.

Fylkesutvalget utarbeider forslag til fordeling under henhold til tilveiebragte opgaver til belysning av de enkelte distrikters økonomiske forhold i det hele.

Fylkestinget kan bestemme at det samme fordelingsgrunnlag blir å benytte inntil videre, dog ikke utover 10 år.

Finnes der i et herred kraftanlegg, hvis takstsum vil bevirke en forøkelse av den på herredet fallende del av fylkesskatten, som finnes å stå i misforhold til herredets ydeevne, kan fylkestinget bestemme, at vedkommende anlegg for et eller flere år helt eller delvis settes ut av betraktning ved fordelingen efter eiendomsverdien.

Ved bedømmelsen av herredets ydeevne blir å legge vesentlig vekt på størrelsen av de skatter og avgifter som anlegget selv svarer samt tillike på hvorvidt der gjennom anlegget på annen måte tilføres herredet skatteinntekter.

7 juli.
Nr. 4.

§ 4. Den fylkesskatt, som efter fylkestingets fordeling i overensstemmelse med reglene i forrige paragraf blir å utrede av et herred, opføres til utgift på herredets budgett for det nærmest påfølgende budgettår sammen med herredets øvrige utgifter. Avholdes fylkestinget til en sådan tid, at underretning om fordelingen ikke kan meddeles innen februar måneds utgang, kan skatten med et skjønsmessig beløp føres til utgift på herredets budgett for det kommende budgettår. Lar heller ikke dette sig gjøre føres skatten til utgift på det derpå følgende budgett. Den skal innbetales til fylkeskommunen i minst 2 og høist 4 terminer efter fylkestingets nærmere bestemmelse og til den av dette fastsatte tid. Første termin kan tidligst kreves innbetalt den 30 september i det budgettår, for hvilket skatten har vært opført til utgift i herredets budgett. Skjer innbetalingen ikke ved forfall, erlegges 5 pct. årlig rente, inntil betaling finner sted. Fylkestinget kan bestemme en annen rentefot, dog ikke høiere enn 1 pct. over Norges Banks vekselkonto.

§ 8. Eiendomsskatt til fylket og herredene utlignes:

- a. På de matrikulerte eiendommer efter deres skyld,
- b. på verker og bruk såsom fabrikker, sagbruk, møllebruk, skibsverfter, kraftanlegg, elektrisitetsverker (herunder fordelingsanlegg) og andre industrielle anlegg, så vel som gruber, stenbrudd, fiskevær, salterier, lenser, vannfall i den utstrekning, hvori de er utbygget, damanlegg, losse- og lasteplasser og lignende arbeids- og driftsanlegg.

Der tas ved verdsettelsen av de i bokstav b nevnte eiendommer intet hensyn til grunnens oprinnelige verdi, heller ikke til annet, der er tatt i betraktning ved jordmatrikuleringen. For vannfalls vedkommende skal dog hele verdien av den utbyggede del medtas ved verdsettelsen.

Eiendommene verdsettes med de bygninger og øvrige innretninger, som hører anlegget til og er nødvendige for anleggets øiemed. Dog medtas ikke arbeidsmaskiner med tilbehør, eller hvad dermed kan settes i klasse, som ikke utgjør en integrerende del av anlegget. Der tas ikke hensyn til verdien av bestyrer- eller arbeiderboliger.

De under bokstav b nevnte eiendommer ansettes til skyldmark efter det tall, som fremkommer ved å dividere takstsummen med gjennomsnittsverdien av skyldmarken i fylket ifølge de offisielle salgsopgaver for de siste 5 år. Ved skyldlegningen av utbyggede vannfall fratrekkes den ved den almindelige jordmatrikulering ilagte skyld. Fylkestinget kan bestemme, at

7. juli eiendommer, der vil få en skyld av under 50 øre, ikke blir å
Nr. 4. skattlegge.

§ 15. Forpliktet til å svare skatt til kommunen av sin formue og inntekt — med de begrensninger, som følger av nærværende lov — er:

- a. Personer, som er bosatt eller vedvarende opholder sig innen riket.
- b. I riket hjemmehørende aktieselskaper, kommandittaktieselskaper, gjensidige forsikringsselskaper, innkjøps-, forbruks- og produksjonsforeninger (jfr. § 52), døds-, konkurs- og administrasjonsboer, almenningsskasser og andre under selvstendig bestyrelse stående selskaper og innretninger.
- c. I utlandet bosatte personer og utenlandske selskaper og innretninger, som utøver eller deltar i nogen næringsdrift eller virksomhet, der drives eller bestyres her i riket, eller som her i riket besidder formue i fast eiendom eller løsøre eller av sådan eiendom eller løsøre oppebærer inntekt, eller som har godtgjørelse (herunder pensjon) som direktør eller medlem av styre, kontrollkomite e. l. i selskap eller innretning, hjemmehørende her i riket, eller mottar tantième, gratiale og lignende fra sådant selskap eller innretning. Hvor norsk selskap driver virksomhet i utlandet eller er interessert i sådan virksomhet, kan vedkommende regjeringsdepartement på henvendelse treffe avgjørelse om at skatteplikten for godtgjørelse som direktør m. v. samt for tantième, gratiale og lignende skal bortfalle.

Personer, selskaper og innretninger hjemmehørende i et fremmed land er fritatt for å svare skatt av formue i og inntekt av skib ved fart på havn i Norge eller mellom norske havner samt av inntekt ved salg av billetter for befordring av personer ut av riket under forutsetning av at norske personer, selskaper og innretninger i vedkommende land er fritatt for beskatning av tilsvarende virksomhet. I motsatt fall kan Kongen bestemme at utenlandske personer, selskaper og innretninger skal svare skatt av formue i og/eller inntekt av virksomhet som nevnt. Forsåvidt angår inntekt ved salg av billetter for befordring av personer ut av riket gjelder dog dette kun, når salget formidles ved agent eller kommisjonær efter lov om utvandring av 22 mai 1869, jfr. lov av 5 juni 1897 og lov nr. 1 av 16 september 1921. Kongen gir tillike nærmere bestemmelser om skattepliktens utstrekning samt om skattens utligning og innfordring.

§ 16. Mann og hustru lignedes underrett for begges samlede formue og inntekt, uansett om hustruen har sær eiemidler og derav flytende inntekt og uansett om nogen del av hustruens inntekt er erhvervet forut for ekteskapet. Hustruen kan dog ved å innsende særskilt selvangivelse opnå at den underrett

7 juli.
Nr. 4.

beregnete skatt blir fordelt mellom henne og mannen forholdsmessig etter enhvers formue og inntekt. Når ektefeller er separert eller til stadighet lever adskilt fra hinannen, lignede de særskilt.

Formue og inntekt, som tilhører hjemmeværende barn (herunder adoptivbarn og pleiebarn) under 15 år, lignede underrett med familieoverhodets (farens eller i tilfelle morens) formue og inntekt. Dog lignede barnet særskilt, når det av sin inntekt helt forsørger sig selv og inntekten ikke erhverves i hjemmet eller skyldes familieoverhodets bedrift. Når der tilståes klassefradrag for barn (§ 75), lignede dettes mulige formue og inntekt underrett med forsørgerens.

§ 17. Av formue og inntekt svares skatt til den kommune, i hvis distrikt den skattepliktige bor, forsåvidt formuen eller inntekten ikke lovlig er å beskatte i nogen annen kommune her i riket eller gjennom nogen annen ligning.

Om en person skal anses bosatt innen riket, avgjøres etter forholdet 1 januar i det år, ligningen foretas.

Midlertidig ophold i utlandet ophever ikke skatteplikten, medmindre opholdet har vart minst 4 år. Dog er der ikke adgang til å beskatte personer, som den 1 januar har opholdt sig i utlandet minst 1 år, når de godtgjør å ha betalt inkomstskatt eller annen dertil svarende skatt for det foregående år i utlandet.

Som bosatt innen riket betraktes også norske skibsførere og andre norske sjøfolk, uansett om de farer med norske eller utenlandske skiber, forsåvidt de ikke har tatt fast bopel i utlandet og godtgjør der å ha betalt inkomstskatt eller annen dertil svarende skatt for det foregående år.

Utlendinger anses i ethvert tilfelle bosatt her i riket, når de den 1 januar har opholdt sig her uavbrutt i minst 1 år.

§ 20. Selskaper og andre skattepliktige innretninger (jfr. § 15 b) har i almindelighet å svare skatt av sin samlede formue og inntekt i det distrikt, hvor kontoret er beliggende. Has flere kontorer, blir skatten å erlegge i det distrikt, hvor hovedkontoret ligger. Has intet kontor, skjer beskatningen i det distrikt, hvor vedkommende bestyrelse har sitt sæte. Under egen bestyrelse stående avdeling av selskap eller annen skattepliktig innretning blir å skattlegge særskilt i det distrikt, hvor avdelingen har sitt kontor.

Handelsselskaper og andre næringsdrivende selskaper — herunder konsortier — med personlig solidarisk ansvar lignede ikke som selskaper, hvorimot medlemmene lignede hver for sig for sin hele anpart i selskapets (konsortiets) formue og inntekt. Kommanditister og stille interessenter lignede likeledes hver for sig for sine innskudd og inntekter.

Ved beskatning til kommunene av rederiselskap fremgås

7 juli. på den måte, at formuen og inntekten skattlegges hos selskapet
 Nr. 4. i de distrikter, hvor selskapets aksjonærer eller parthavere bor, således at bopelsdistriktene får så stor andel av selskapets formue og inntekt til beskatning, som motsvarer de innen distriktet den 1 januar i det år, ligningen foretas, bosatte aksjonærers eller parthaveres andel i selskapsformuen og selskapsinntekten. Var selskapet oppløst tidligere, legges i stedet til grunn den dag, da fordelingen av midlene til aksjonærene (parthaverne) i anledning av oppløsningen påbegyntes. Den andel i selskapsformuen og selskapsinntekten, der representeres av aktier eller parter, tilhørende personer, bosatt i utlandet, skattlegges i det distrikt, hvor kontoret has eller bestyrelsen foregår. I alle tilfelle blir selskapets samlede formue og inntekt å ansette av ligningsnevnden (ligningsrådet) i dette distrikt (ligningsdistriktet). Jfr. for øvrig § 60 annet ledd, § 63 annet og tredje ledd, § 82 fjerde ledd og § 112 fjerde ledd. Ved utskrivning av formues- og inntektsskatt til staten skattlegges den hele formue og inntekt i ligningsdistriktet.

Som aksjonær (parthaver) i rederiselskap regnes i denne lov den, som den 1 januar i det år, ligningen foretas, står opført i selskapets aktiebok eller liste over parthaverne som eier av vedkommende aktie eller part.

Når aktier (parter) i rederiselskap (herunder også utenlandsk) eies av et annet selskap, som har til formål å eie og forvalte eller for egen regning omsette sådanne aktier (parter), behandles aktiene (partene) som tilhørende de enkelte medlemmer av dette selskap med den på hver fallende andel.

Med rederiselskaper likestilles i denne lov selskaper, som driver fangstvirksomhet på havet eller bjergningsvirksomhet.

Drives meieri av aktieselskap, blir formuen og inntekten å skattlegge hos aktieeierne, hvor disse personlig er skattepliktige, forsåvidt selskapet utelukkende eller hovedsakelig tilvirker og forhandler produkter av aktieeiernes gårdsbruk (jfr. § 52).

Forsåvidt angår formue og inntekt, der omhandles i § 18 utenfor bokstav f, skjer beskatningen i overensstemmelse med reglene i nevnte paragraf.

§ 23. Personer, som er bosatt i utlandet, og utenlandske selskaper og innretninger er alene skattepliktige av formue, der er knyttet til, og av inntekt, der oppbæres av sådanne kilder, som nevnes i § 15, bokstav c. De blir å skattlegge i overensstemmelse med forskriftene i §§ 18—20 eller, hvis bestemmelsene i disse paragrafer ikke er anvendelige, i det distrikt, hvor den pågjeldende næringsdrift eller virksomhet foregår.

I utlandet hjemmehørende mottager av godtgjørelse, tantième, gratiale og lignende fra her i riket hjemmehørende

selskap eller innretning (§ 15, bokstav c) skattlegges for den mottatte godtgjørelse m. v. i det distrikt hvor vedkommende selskaps kontor er eller hvor bestyrelsen foregår, jfr. § 20. 7 juli. Nr. 4.

Utlending eller utenlandsk selskap, som regelmessig driver bergning og dermed sammenhengende virksomhet på norsk territorium, beskattes av formuen i og inntekten av den her drevne virksomhet i det distrikt, hvor vedkommende skib lengst har vært stasjonert i inntektsåret.

§ 24. Er skatteplikten avhengig av bostedet, svares skatten til den kommune, hvor vedkommende person er bosatt den 1 januar i det år, ligningen foretas.

Ved avgjørelsen av, i hvilket distrikt innen riket en person ved det for skatteplikten avgjørende tidspunkt skal anses bosatt, befølges efterstående regler:

- a. Midlertidig ophold i et distrikt medfører ikke skatteplikt til dette, medmindre omstendighetene for øvrig er sådanne, at vedkommende person under opholdet må anses for å ha sitt virkelige bosted i distriktet. Innvånere i et distrikt, som til enkelte årstider pleier å ta midlertidig ophold i et annet, blir ikke derfor skattepliktige til dette. Har et midlertidig ophold den 1 januar vart uavbrutt minst 1 år, blir opholdsstedet i almindelighet å betrakte som bosted.
- b. Familieforsørgere anses bosatt i det distrikt, hvor de har sitt hjem, selv om de har sin virksomhet i et annet distrikt og derfor i lengere tid må opholde sig i dette. Har vedkommende erhvervet hjemstavsrett i opholdskommunen, anses han bosatt der.
- c. Sinnssyke, der er innlagt på asyl eller anbragt i privat forpleining, anses bosatt i det distrikt, hvor de må antas å ha sitt hjem.
- d. Personer, der er fraflyttet sitt tidligere bosted, men ennå ikke er ankommet til det sted, hvor de akter å bosette sig, anses bosatt i det tidligere bosteds distrikt.

Personer, som ikke har noget fast opholdssted, ilignes skatt i det distrikt, hvor de efter sine øvrige forhold må antas å ha sitt hjem. Skipsførere og andre sjøfolk blir å iligne skatt i det distrikt, hvor rederiet har kontor, eller hvor bestyrelsen foregår, hvis de ikke har bopel eller hjem annensteds innen riket.

§ 26. Formues- og inntektsskatt kan ikke pålegges:

- a. Kongen og den kongelige familie.
- b. Staten og de samme tilhørende eiendommer, offentlige innretninger og fond.
- c. Fylkes-, herreds- og bykommuner, forsåvidt angår eiendommer og innretninger innen kommunens område.
- d. Norges Bank.

- 7 juli.
Nr. 4.
- e. Hypotekbanken, Fiskeribanken, Kommunalbanken, Arbeiderbruk- og boligbanken, Den norske stats småbruk- og boligbank og hypotekforeninger, hvis planer er stadfestet av Kongen.
 - f. Norges Brandkasse og gjensidige brand- og husdyrfor-sikringsforeninger, hvis planer er stadfestet av Kongen, samt gjensidige skibsforsikringsselskaper, som ikke tegner høiere forsikring på én kjøll enn kr. 40 000,00.
 - g. Selskap eller samlag for omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød eller øl.
 - h. Universitetet og offentlige skoler.
 - i. Kirker og milde stiftelser, undtagen forsåvidt angår fast eiendom i fremmede kommuner.
 - k. Selskaper og innretninger som ikke har erhverv til formål, såsom videnskapsselskaper, kunstforeninger, museer, soldathjem på ekserserplassene, fiskerhjem og selskapelige klubber.
- Dersom disse institusjoner — soldathjem på ekserserplassene og fiskerhjem undtatt — driver økonomisk virksomhet — derunder også bortleie av fast eiendom som delvis benyttes til eget bruk — blir den deri nedlagte formue og den derav vunne inntekt å beskatte overensstemmende med skattelovens almindelige regler.
- l. Det offentlige veivesen og jernbaner, som er til almindelig avbenyttelse.
 - m. Kanaler.
 - n. Vannledninger med tilhørende bassenger og dammer, som eies av nogen kommune.
 - o. Utlendinger, der opholder sig i Norge i studieøiemed.
 - p. Sikringsfondet for sparebanker, lov om sparebanker av 4 juli 1924, syvende kapitel.

De en kommune tilhørende kirkegårder, krematorier (med urnehall og urnelund), sykehus og sinnssykeasyler, som er beliggende utenfor vedkommende kommunes område, kan ikke pålegges formues- og inntektsskatt, uten forsåvidt der til den pågjeldende innretning er knyttet virksomhet utover dens egentlige formål. I så fall beskattes formuen i og inntekten av denne virksomhet uten fradrag av gjeld eller gjeldsrenter.

Av skipsrederi, som en fylkeskommune driver til lettelse for trafikken til og fra vedkommende fylke eller mellom de forskjellige steder innen fylket, svares ikke skatt, medmindre fylket oppebærer direkte utbytte av virksomheten.

§ 27. Bestemmelsene i foregående paragraf skal ikke være til hinder for, at skatt kan ilignes:

- a. Statens og Oplysningsvesenets fonds skoger, herunder også skoger i statens almenninger.

- b. Staten tilhørende vannfall, fabrikker og andre anlegg, der drives som erhverv, utover hvad der tjener almenntilgang 7 juli.
formål. Nr. 4.
- c. De en kommune tilhørende skoger, forsåvidt statsskatt angår.
- d. Skoger tilhørende Norges Bank, forsåvidt herredsskatt angår.

Familiestiftelser og andre formuesmasser, hvis avkastning fortrinnsvis tilfaller medlemmer av en bestemt slekt, kan ilignes formuesskatt.

Formue i og inntekt av aktier i Norges Bank, i selskap eller samlag for omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød eller øl, i jernbaner, samt i selskaper, der inngår under foregående paragrafs bokstav k, beskattes hos vedkommende aktieeier.

§ 31. Fullmektig for utlending eller utenlandsk selskap eller innretning, der i nogen kommune her i riket driver nogen virksomhet, som er gjenstand for beskatning, er personlig ansvarlig for de ilignede skatter.

Ved ligning av medlemmer av de i § 20, annet ledd, omhandlede selskaper er selskapet ansvarlig for skatten, hvis denne ikke kan erholdes hos medlemmene. Lignes et medlem av formue og inntekt både i og utenfor selskapet, omfatter dette ansvar alene en så stor del av medlemmets formues- og inntektsskatt, som efter en forholdsmessig fordeling faller på formuen og inntekten i selskapet.

Hvor herredsstyret derom har fattet beslutning, kan skatt ilignet hjemmenværende barn (herunder adoptivbarn og pleiebarn), der arbeider i foreldrenes bedrift, opkreves hos vedkommende foreldre. Likeledes kan, efter herredsstyrets beslutning, skatt, ilignet faste tjenere, opkreves hos den husbond, hos hvem vedkommende er i tjeneste ved skattens forfalltid. Dog står adgangen til sådan opkreving alene åpen, når foreldrene eller husbonden har mottatt skattseddel for den skattepliktige fjorten dager, innen skatten er forfallen. Under lignende betingelser som for tjenere kan — når herredsstyret så beslutter — skatt, der er ilignet lønsmottagere ved offentlige vei- og jernbaneanlegg, vannutbygnings- og reguleringsanlegg, stenbrudd, bergverk og fabrikk og andre industrielle anlegg, opkreves hos arbeidsgiveren eller anleggets bestyrer. Skatten skal i det i forrige punktum omhandlede tilfelle avholdes i den skattepliktiges ukes- eller månedslønn i avdrag, hvis størrelse bestemmes av herredsstyret, og som ikke må overstige 20 pct. av den samlede ukes- eller månedslønn, beregnet uten hensyn til erholdt forskudd.

Her i riket hjemmehørende selskaper og innretninger som yder godtgjørelse, tantième, gratiale og lignende til i utlandet

- 7 juli. hjemmehørende mottager (§ 15, bokstav c, og § 23, annet ledd),
Nr. 4. er ansvarlig for skatt som ilignes denne av den ydede godtgjørelse m. v.

Når skatt betales av nogen, der efter nærværende paragraf er ansvarlig for samme, kan denne forlange sitt utlegg dekket av den skattepliktige og i tilfelle tilbakeholde eller avkorte dette i hvilket som helst beløp, som han er den skattepliktige skyldig.

§ 36. Formuen ansettes til det beløp, som den 1 januar i det år ligningen foretas efter gjengse priser utgjør den virkelige verdi av den skattepliktiges rørlige og urørlige eiendom samt utestående fordringer efter fradrag av påhvilende gjeld.

Hvis den skattepliktige driver næring, hvorfor bokførsel ved lov er foreskrevet, og for ligningsnevnden godtgjør, at han må benytte et annet regnskapsår enn kalenderåret, blir formuen å ansette til det beløp, som den utgjør ved utgangen av det siste regnskapsår, der er forløpet før 1 januar i det år ligningen foretas.

Når nogen er skattepliktig i flere distrikter, blir gjeldsfradraget å fordele forholdsmessig mellem distriktene efter verdien av den i disse skattepliktige bruttoformue.

Når jordbruks- eller skogeiendom tilhører aktieselskap, utenfor distriktet hjemmehørende person eller bo, kan gjeld for kommuneskattens vedkommende fordres fradratt med høist et beløp motsvarende en fjerdedel av eiendomsverdien.

Når stat, kommuner, kirker og milde stiftelser blir å iligne skatt, kan de som gjeld kreve fradratt et beløp motsvarende halvdelen av den i distriktet skattepliktige bruttoformue (jfr. dog § 26, annet ledd). Blir Norges Bank å iligne skatt kan den på tilsvarende måte kreve fradratt fjerdedelen.

Utenlandske skattepliktige kan kreve fradratt gjeld, der er stiftet til fremme av den beskatning undergitte virksomhet, dog, forsåvidt nærværende paragrafs 4de ledd kommer til anvendelse, med den der opstilte begrensning og ellers ikke med større beløp enn halvdelen av vedkommendes i distriktet skattepliktige bruttoformue. Fra anvendelsen av sist anførte begrensning kan Kongen forsåvidt angår selskaper for statsskattens vedkommende dispensere, når det finnes påkrevet av offentlige hensyn.

§ 42. Til inntekt henregnes — med de i det følgende fastsatte undtagelser og begrensninger — rente av formue, livrente, føderåd og pensjon, enhver fordel, som er vunnet ved eiendom, kapital, arbeide eller virksomhet, hvad enten det oppebårne er innvunnet gjennom et lengere tidsrum eller er erhvervet leilighetsvis eller ved en enkelt anledning, og hvad enten det måtte bestå i underhold, klær, husly, brenne, belysning og desslike, eller i annet, som er anvendt til egen eller familiens nytte eller

behagelighet eller til utvidelse av næring eller drift til formuesforøkelse. 7 juli.
Nr. 4.

Til inntekt henregnes ikke formuesforøkelser ved arv eller gave eller ved livsforsikring (til utbetaling ved død eller annet tidspunkt eller begivenhet). Heller ikke henregnes til inntekt beløp som enkelte bedrifter eller lønnstagere mottar som bidrag av sine respektive organisasjoner. Det samme gjelder bidrag som av staten eller av selskap med offentlig støtte ydes til bestridelse av utgifter ved nydyrkning eller bureisning. Derimot anses som inntekt, hvad der erholdes som tantième, gratiale og lignende, hvad der mottas som utdelinger av legater og understøttelsesforeninger, hvad der oppbæres som regelmessig personlig understøttelse, hvorpå den skattepliktige ifølge lov eller overenskomst har krav, samt vederlagsfri benyttelse av andres rørlige eller urørlige gods.

Hus til beboelse, der benyttes av eieren, beregnes som inntekt for denne med den sum, som det antas å koste å leie tilsvarende hus. Andre varige forbruksgjenstander som klær, innbo o. l. anses derimot ikke inntektsgivende, når de brukes av eieren eller hans familie.

Som inntekt medregnes også, hvad der erhverves ved den skattepliktiges og hans husstands håndverks- og husflidsarbeide i hjemmet så vel som husstandens arbeide i den skattepliktiges bedrift. Dog tas intet hensyn til verdien av hustruens og de øvrige familiemedlemmers arbeide med det almindelige husstell.

Understøttelse som her i riket bosatt hustru mottar fra ektefelle i utlandet, regnes — for såvidt ikke ektefellen lignes her i landet som skattepliktig efter § 17 — som inntekt i den utstrekning hvori understøttelsen anvendes til underhold for den skattepliktige med husstand. Kan nøiaktige opplysninger herom ikke meddeles, blir den del av understøttelsen, som skal regnes som inntekt, å ansette skjønnsmessig. Nærmere regler angående gjennomførelsen av bestemmelsene i nærværende ledd utferdiges av Riksskattestyret.

§ 44. Fra det antatte bruttobeløp av inntekten dras, foruten renter av skatteyderens gjeld, alle utgifter, der skjønnnes å være pådratt til inntektens erhvervelse, sikrelse og vedlikeholdelse. Til avdrag kommer således:

- a. Driftsomkostninger, derunder innbefattet lønninger, men ikke utgifter til den skattepliktiges og families underhold og betjening eller til bolig for ham og hans husstand.
- b. Utgifter til vedlikeholdelse og forsikring av hus samt lignende utgifter til skib, fiskebåter, redskaper og andre som driftsmidler benyttede faste eller rørlige eiendeler, men ikke til innbo og lignende, som brukes i den skattepliktiges eller hans families bopel eller husholdning.

- 7 juli. c. Ordinære avskrivninger for verdiforringelse ved slit og for-
Nr. 4. eldelse av skib, båtnøst, anlegg, maskiner, for driften av
gårdsbruk nødvendige hus og lignende betydelige drifts-
midler, der er bestemt til varig bruk, dog kun i den ut-
strekning, hvori forringelsen ikke allerede måtte være tatt
i betraktning ved befølgelsen av reglene under foranstående
bokstaver a og b.
- d. Tap på utestående fordringer i forretningsvirksomhet så vel
som annet tap i næring eller forretningsforetagender, dog
kun i den utstrekning, hvori tapet ikke allerede måtte være
tatt i betraktning under foranstående bokstaver a og b, og
når det er et driftsmiddel, som er tapt, i ethvert fall ikke
med større beløp, enn hvad der måtte gjenstå som dets
verdi efter fradrag av foretatte avskrivninger i henhold
til bokstav c.
- e. Leie-, bruks- eller forpaktningsavgift, føderåd, regelmessige
understøttelser og lignende utredslar, som den skatteplik-
tige ifølge lov er forpliktet til eller ved overenskomst har
forbundet sig til å yde, og som efter nærværende lovs
regler ved beskatningen regnes som inntekt for mottageren.
- f. Skatter og avgifter, der påhviler faste eiendommer eller
særskilte bedrifter eller erhverv.
- g. Utgifter ved overtagelse og bestyrelse av embede eller
annen tjenestestilling, så vel som byrder, der påhviler sådan
stilling, såsom bestallingsgebyr, utgifter til stedfortreder,
flytnings-, kontor- og reiseutgifter eller i tilfelle under-
skudd på den til sådanne utgifters bestridelse tilståtte godtgjørelse. Hvis den skattepliktige under utførelsen av sitt
arbeide av hensyn til dette må bo utenfor sitt hjem, kan
den merutgift som herved påføres ham, fordres fradrett
inntekten. Kan fradragets størrelse ikke noiaktig beregnes,
ansettes det skjønsmessig.
- h. Tvungne innskudd i pensjonskasse, enkekasse, vikarkasse,
til ulykkes-, syke-, invaliditets- eller alderdomsforsikring for
den skattepliktige med familie.
- i. Beløp, som ved skibsrederi, fangstvirksomhet på havet eller
bergningsvirksomhet avsettes for å dekke utgifter til
klassifikasjon eller kjelfond eller assuransepremie, forså-
vidt det ikke overstiger et rimelig mål.
- k. Beløp som aktieselskaper, kooperative selskaper og bedrifter
samt sparebanker avsetter til pensjonsfond og understøt-
telsesfond, hvis statutter er stadfestet av Kongen, hvis
midler ikke i noget tilfelle hefter for den skattepliktiges
gjeld, og hvis inntekter heller ikke for nogen del tilfaller
den skattepliktige.
- l. Beløp som av sparebanker avsettes til sikringsfondet i hen-
hold til lov om sparebanker av 4 juli 1924, § 51, annet ledd.

Skattepliktig, som frivillig har erhvervet livsforsikring (til utbetaling ved død eller i levende live), kan ved inntektsansettelsen kreve fradratt de i inntektsåret betalte livsforsikringspremier for et beløp av inntil kr. 400,00, forutsatt at politen er tegnet i norsk selskap eller innretning eller i utenlandsk selskap eller innretning, som ved denne lovs ikrafttreden har eller har hatt tillatelse til å drive forsikringsvirksomhet i Norge. Det samme gjelder premie til frivillig sykeforsikring.

7 juli.
Nr. 4.

Foreningskontingent kan ikke kreves fratrukket inntekten. Innbefatter foreningskontingenten forsikringspremie som kan kreves fratrukket i medhold av bestemmelsene i de foregående ledd av nærværende paragraf, kommer denne del av kontingenten til fradrag. Heller ikke kan mulkt som foreninger ilegger sine medlemmer for brudd på medlemsforpliktelser kreves fratrukket inntekten.

Er driftsmiddel av sådan art som omhandlet i bokstav c (herunder dog ikke almindelige forretningseiendommer bestemt for og benyttet til kontorer, butikker, bevertningssteder, losjihuus, hoteller o. l.) under ekstraordinære konjunkturførhold erhvervet til overpris, skal denne ved inntektsansettelsen fradras med passende beløp efter ligningsmyndighetenes skjønn. Ved rederinæring kan den skattepliktige forlange fradrag som i forrige punktum nevnt, uansett om det erhvervede skib ennu ikke, når ligningen foretas, er ferdigbygget eller satt i drift; dog kan sådan avskrivning av overpris på tonnasje, som er innkjøpt fra utlandet eller kontrahert ved utenlandsk verksted efter 10 april 1920 kun skje av inntekt, som vedkommende skib selv har optjent undtagen i tilfelle, hvor Riksskattestyret — på grunnlag av regler fastsatt av Kongen — meddeler dispensasjon herfra.

Likeledes blir — forsåvidt kommunestyret derom har fattet bestemmelse — å fradra tap, som ved boligbygning opstår derved, at byggeomkostningene overstiger bygningens normalverdi. Dog tilståes sådant fradrag kun i den utstrekning, som av kommunestyret i vedtekt er bestemt, og kun forsåvidt vedtekten er godkjent av vedkommende regjeringsdepartement.

Angående størrelsen av det inntektsfradrag, som blir å innrømme for verdiforringelse av driftsmidler ved slit og forældelse, utferdiges regler av Riksskattestyret i den utstrekning, som anses påkrevet til veiledning for ligningsmyndighetene.

Derhos utferdiger Riksskattestyret almindelige regler, som ligningsmyndighetene vil ha å befølge, om avskrivning av overpris, særlig om hvilke driftsmidler, der skal anses for å gå inn under denne paragrafs tredje ledd, om avskrivningens størrelse i forhold til inntekten og om antallet av de år, hvorover avskrivningen blir å fordele. Ved utferdigelsen av sådanne regler har Riksskattestyret å søke bistand av sakkyndige.

- 7 juli. § 50. Inntekt av handel og annen næring, hvorfor bok-
Nr. 4. førsel ved lov er foreskrevet, ansettes, når den skattepliktige
har drevet næringen i minst 3 år, til, hvad utbyttet har utgjort
i gjennemsnitt for de sistforløpne 3 år.

Til grunn for ansettelsen av utbyttet for det enkelte år
legges den skattepliktiges årsregnskap, forsåvidt dette er opgjort
overensstemmende med de grunnsetninger, der gjelder for en
ordentlig forretningsførsel. Herved iakttas følgende:

- a. Ved utbyttets beregning tas hensyn til den forandring i
verdi, som den skattepliktiges beholdninger av råstoffer,
ferdige produkter, varer og utestående fordringer ved årets
slutning viser i forhold til hans ved årets begynnelse for-
håndenværende beholdninger. Varelagerets verdi ansettes
herved uten hensyntagen til påregnet handelsgevinst. De
utestående fordringers pålydende må ikke nedsettes med
større beløp enn, hvad der antas å ville bli uerholdelig.
- b. Hvad der avskrives på verdien av anlegg, maskiner og
desslike som følge av forringelse ved slit og foreldelse,
kommer ved beregningen av utbyttet til fradrag, forsåvidt
de avskrevne beløp ikke overstiger det tilbørlige mål. Der-
imot tas der ikke hensyn til i regnskapet stedfunne ekstra-
ordinære op- eller nedskrivninger av verdien av faste eien-
dommer.
- c. Kontante penger så vel som produkter og varer, som den
skattepliktige uttar til eget forbruk, medregnes i utbyttet
med sin fulle verdi. Det samme gjelder om beløp, som den
skattepliktige erlegger som formues- og inntektsskatt til
stat og kommune.
- d. Utbytte av aktier, der innen riket kommer til beskatning
hos vedkommende selskap, medregnes ikke.

Beløp som av sparebank avsettes til eller avskrives på
kursreguleringsfond overensstemmende med lov om spare-
banker av 4 juli 1924 § 47, fjerde ledd, tas ikke i betraktning
ved ansettelsen av bankens inntekt.

Ved beskatning av skibsrederi fradras i utbyttet en viss
årlig prosent av skibenes verdi for den forringelse, som disse
undergår ved slit og foreldelse. Når verdien ved nedskrivning
er redusert til $\frac{1}{4}$ av verdien av skibet som nytt — efter fradrag
av antatt overpris, hvis skibet er erhvervet under ekstraordi-
nære konjunkturførhold — tilstedes intet ytterligere fradrag av
sådan forringelse. For øvrig utferdiges reglene for nedskrivningen
av Riksskattestyret (jfr. § 44, næstsiste ledd).

Når skib, anlegg eller annet, hvis verdiforringelse ved slit
og foreldelse er tatt i betraktning ved inntektsansettelsen, til-
intetgjøres ved forlis eller annen ulykke, og assurancesummen
overstiger den nedskrevne verdi, blir overskuddet å beskatte

som inntekt. Det samme gjelder, hvis desslike formuesgjensstander selges, og salgssummen overstiger den nedskrevne verdi. På lignende måte fremgås, hvor assurance- eller salgssummen ligger under den nedskrevne verdi, idet forskjellen i så fall kommer til fradrag i inntekten. Inntekten eller inntektsfradraget medtas ikke ved beregningen av næringens gjennomsnittsutbytte, men blir ved beskatningen i sin helhet å henhøre til det år, da assurance- eller salgssummen utbetales.

Avskrivninger kommer for regnskapspliktige kun til fradrag, forsåvidt de virkelig er gjennomført i regnskapene.

§ 56. Forpliktet til gjennom selvangivelse å gjøre rede for sine formues- og inntektsforhold er:

- a. Skattepliktige selskaper, boer og andre innretninger, samt stat og kommune, hvor de er skattepliktige.
- b. Skattepliktige, hvem det ved lov er pålagt å føre regnskapsbøker.
- c. Medlemmer av de i § 20, annet ledd, omhandlede selskaper.
- d. Andre skattepliktige, som ved nogen av de 3 siste ligninger har vært ansatt i en antatt inntekt av minst kr. 1 500,00 eller har vært lignet i flere distrikter av inntekter, der sammenlagt utgjør minst dette beløp.
- e. Skattepliktige, som uten å inngå under bokstav a—d, i det sistforløpne kalenderår har hatt en nettoinntekt av minst kr. 1 500,00.

Den under bokstav d og e nevnte inntektsgrense kan efter beslutning av herredsstyret nedsettes eller forhøies til kr. 2 000,00. Når fylkesskattestyret anbefaler sådan forandring og vedkommende regjeringsdepartement deri samtykker, kan inntektsgrensen besluttet forhøiet til kr. 3 000,00.

Alle skattepliktige er berettiget til å innlevere selvangivelse.

§ 59. Selvangivelsene, som stiles til ligningsnevnden (-rådet) i vedkommende skattedistrikt, innleveres innen utgangen av januar måned. Selvangivelser for skattepliktige som henhører under § 56 bokstav a, b og c, behøver dog ikke å innleveres før utgangen av februar. Når sådanne skattepliktige innen utgangen av februar godtgjør, at deres årsregnskap på grunn av særegne omstendigheter ikke har kunnet avsluttes til denne tid, skal der innrømmes dem den nødvendige utsettelse, dog ikke lenger enn til utgangen av mars. Andre skattepliktige kan om fornødent på ansøkning, som må være innkommet til ligningsnevnden (ligningsrådet) innen utgangen av januar eller den i medhold av denne paragrafs næstsiste ledd bestemte frist, tilståes utsettelse inntil utgangen av februar.

Næringsoppgavene innleveres innen utgangen av januar måned.

Herredsstyret kan beslutte, at den almindelige frist så vel

7 juli. for selvangivelser som næringsopgavers innlevering settes ved
 Nr. 4. et tidligere eller et senere tidspunkt, dog ikke før 15 januar
 eller senere enn utgangen av februar.

§ 63. Skattepliktige selskaper og personer, som ved lov er pålagt å føre regnskapsbøker, er forpliktet til å tilstille vedkommende ligningsnevnd (ligningsråd) avtrykk eller gjenpart av sine årsoppgjør. Er sådant avtrykk eller gjenpart av årsoppgjør ikke tidligere avgitt for de to foregående kalenderår (regnskapsår), er disse skattepliktige på forlangende forpliktet til å tilstille ligningsnevnden (ligningsrådet) lignende avtrykk eller gjenpart for disse år. Næringsdrivende, som ikke er pålagt å føre regnskapsbøker, er forpliktet til på forlangende å tilstille ligningsnevnden (ligningsrådet) oppgjør, som under angivelse så vidt mulig av bruttoinntektens og utgiftenes hovedposter viser, hvorledes den i selvangivelsen opførte inntekt er beregnet.

Selskaper, som driver skibsrederi, og dermed med hensyn til beskatning likestilte selskaper er forpliktet til innen hvert års 15 februar uopfordret å tilstille ligningsnevnden i det distrikt, hvor kontoret has eller bestyrelsen foregår, oppgave over aktiekapitalens størrelse og aktienes (partenes) antall og størrelse samt fortegnelse over aksjonærene (parthaverne) med tilføiende av hver enkelts bopel og antall aktier (parter) og disses nummer. Fortegnelsen utferdiges i to eksemplarer, særskilt for hvert av de distrikter, hvor nogen aksjonær (parthaver) er bosatt, og således at hver fortegnelse kun omfatter de innen vedkommende distrikt bosatte aksjonærer (parthavere). Over aksjonærer (parthavere), som er bosatt i utlandet, utferdiges særskilt fortegnelse. Fortegnelsen utferdiges på grunnlag av selskapets aktiebok eller liste over parthavere.

Bestyrelsen for et selskap, som eier aktier i rederiselskap eller dermed med hensyn til beskatning likestilt selskap, er, for såvidt § 20, femte ledd, kommer til anvendelse, forpliktet til på forlangende å meddele oppgave over medlemmenes navn og bopel til vedkommende ligningsmyndighet.

Livrente- og livsforsikringsselskaper er forpliktet til på forlangende å meddele ligningsmyndighetene oppgave over de til forsikrede innen distriktet i det sistforløpne år utbetalte beløp. Den samme forpliktelse påhviler styret for pensjonsfond og understøttelsesfond av den art som er nevnt i § 44, bokstav k, for såvidt angår utbetalte pensjoner og understøttelser.

§ 65. Bestyrelser for private selskaper, foreninger eller innretninger, så vel som private arbeidsherrer, husbondsfolk og andre, som har lønnede tjenestemenn, tyende eller andre arbeidere i sin tjeneste, er forpliktet til på forlangende å innsende innberetning om de disse i det sistforløpne år utbetalte lønninger eller

ydede godtgjørelser bestående i penger eller i andre ydelser eller fordeler — til ligningsmyndighetene i de distrikter, hvori vedkommende tjenestemenn, tyende eller arbeidere er skattepliktige. Den samme forpliktelse påhviler formenn i faste arbeidslag, som overtar arbeide for egen regning, forsåvidt angår den til lagets medlemmer utbetalte godtgjørelse, og likeledes bestyrelser for selskaper og innretninger, forsåvidt angår godtgjørelse, tantième, gratiale og lignende til i utlandet hjemmehørende mottager (§15, bokstav c). Innberetningene der avfattes efter en av vedkommende regjeringsdepartement foreskrevet formular, som ligningsnevnden har å tilstille vedkommende, kan fordres avgitt innen utgangen av januar måned.

§ 69. Til behandling av selvangivelser kan i hvert skattedistrikt opprettes et ligningsråd bestående av 3 medlemmer, der velges av herrestyret. Rådets medlemmer kan tas i eller utenfor ligningsnevnden. Hvor fast forretningsfører for ligningsvesenet er ansatt, kan denne beskikkes som det ene medlem av rådet. Rådets formann velges av herrestyret, som tillike velger så mange varamenn, som der er medlemmer. Ved vedtekt stadfestet av vedkommende regjeringsdepartement kan herrestyret bestemme, at antallet av medlemmer skal være inntil 6 foruten formannen.

Medlemmene innsender til herrestyret skriftlig forsikring på ære og samvittighet om å ville bevare taushet angående, hvad de i sin stilling måtte erfare om nogens formues- og inntektsforhold, samt om å ville utføre sitt hverv upartisk efter beste skjønn og overbevisning.

Med hensyn til medlemmenes funksjonstid og gjenvalg gjelder det samme, som er foreskrevet for ligningsnevnden.

Ordningen av rådets virksomhet i forhold til ligningsnevnden utenfor, hvad der herom er bestemt i nærværende lov, fastsettes av herrestyret under vedkommende regjeringsdepartements godkjennelse.

Herrestyret kan bestemme, at ligningsrådets medlemmer tilstås godtgjørelse for sit arbeide.

§ 70. Ligningsnevnden, ligningsrådet og overligningsnevnden har krav på å erholde godtgjørelse til lønnet medhjelp og til bestridelse av utgifter ved kontorhold.

Herrestyret kan beslutte at der for herredskassens regning skal ydes medlemmer av ligningsnevnden kost og herberge under nevndens møter eller en godtgjørelse til bestridelse av nødvendige utlegg hertil under møtene.

Herrestyret kan ansette en lønnet fast forretningsfører for ligningsvesenet. Som forretningsfører kan også antas ligningsnevndens (-rådets) formann eller nogen annen av nevndens

7 juli. (rådets) medlemmer. For forretningsføreren utferdiger formann-
Nr. 4. skapet en instruks som skal godkjennes av fylkesskattestyret.

§ 73. Den kommunale inntektsskattøren skal herefter utgjøre høist 12 pct. Dog skal der alltid være adgang til å utligne et likeså stort samlet beløp på inntekten som det beløp, der blev utlignet på denne det nærmest foregående år, så lenge skattøren herved ikke bringes til å overstige 15 pct.

Vedkommende regjeringsdepartement kan tillate at inntektsskattøren enkelte år settes høiere, når herredsstyret med minst $\frac{2}{3}$ flertall beslutter å andra herom. For at sådan tillatelse skal meddeles, må det godtgjøres at ligningsansettelsene er rimelige, at en hensiktsmessig reduksjonstabell er anvendt, og at andre skattefundamenter er forsvarlig utnyttet. Departementet kan kreve ligningen undergitt nærmere prøvelse av Riksskattestyret, som, hvor dertil finnes grunn, påbyr omledning under befølgelse av nærmere angitte regler eller anvendelse av en forandret reduksjonstabell.

Selv om beslutning som i foregående ledd nevnt alene er fattet med almindelig flertall, kan dog departementet gi tillatelse til at skattøren settes høiere enn i første ledd bestemt, når den ved siste skatteligning allerede var over 15 pct. og den for det budgettår andragende gjelder, blir lavere enn ved siste skatteligning, og det beløp som skal utlignes på inntekten ikke er høiere enn det var i foregående budgettår.

§ 75. Av inntekten skal i almindelighet et visst beløp være skattefritt.

Ansettelsen av det skattefrie beløp skal bero både på antallet av de personer, skattyderen har å forsørge, og på inntektens størrelse.

Til bestemmelse av det skattefrie beløp for hver enkelt skattyder inndeles de skattepliktige i 8 klasser, hvorav

1ste klasse omfatter dem, der ikke har nogen å forsørge;

2den til 7de klasse omfatter dem, der har henholdsvis 1, 2, 3, 4, 5 og 6 personer å forsørge;

8de klasse omfatter dem, der har 7 eller flere personer å forsørge.

Har nogen større forsørgelsesbyrde enn der utkreves for å bringe ham op i 8de klasse, forhøies det til hans inntekt svarende skattefrie beløp i 8de klasse for hver overskytende forsørget person med det beløp, som utgjør forskjellen mellem det skattefrie maksimumsbeløp i de forskjellige klasser i den tabell som anvendes i distriktet.

Hvilke personer der ved klasseansettelsen skal henregnes til forsørgede, bestemmes av herredsstyret. Til forsørgede blir dog alltid å henregne den skattepliktiges arbeidsudyktige foreldre samt barn (herunder adoptivbarn og pleiebarn), der er

under 15 år eller ikke arbeidsdyktige, når de virkelig forsørges av den skattepliktige eller efter § 16 lignedes sammen med denne. Ved ligning av mann og hustru underrett (§ 16) blir den ene av dem å opføre som forsørgert. Antallet av forsørgede den 1 januar i det år, ligningen foretas, legges til grunn for klasseansettelsen.

7 juli.
Nr. 4.

§ 76. Den skattefrie del av inntekten utregnes på grunnlag av vedstående tabell.

Tabellen kan besluttes forandret således, at alle dens tall forhøies eller nedsettes efter samme prosentsats, som ikke må overstige 50 pct. Med fylkesskattestyrets samtykke kan det derhos bestemmes, at det nederste eller de to nederste reduksjonstrin utgår av tabellen. I så fall undergår maksimumsfradragene i tabellens nederste linje tilsvarende forandring.

I distrikter som ved ligningen for 1927—1928 har anvendt tabell med prosentvis forhøielse av det skattefrie fradrag (lov av 18 februar 1921, § 2), kan tallene i vedstående tabell forhøies efter prosentsatser som er høiere i en høiere klasse enn i en lavere eller nedsettes efter prosentsatser som er høiere i en lavere klasse enn i en høiere. Prosentsatsenes stigning eller synkning må dog alltid være like stor fra klasse til klasse.

Omgjørelsen av den av ligningsmyndigheten ansatte inntekt (den antatte inntekt) til den inntekt, hvorpå skatten skal fordeles (den skattbare inntekt), skjer på følgende måte:

Utgjør den antatte inntekt i hver av de 8 klasser i tabellen henholdsvis kr. 1 000,00, kr. 1 450,00, kr. 1 900,00, kr. 2 350,00, kr. 2 800,00, kr. 3 250,00, kr. 3 700,00, kr. 4 150,00 eller derover (eller tilsvarende beløp, om tabellens tall er besluttet forhøiet eller nedsatt eller om det nederste eller de to nederste reduksjonstrin er sløftet), fremkommer den skattbare inntekt ved fradrag av det i tabellens (i tilfelle den forandrede tabells) nederste linje for den pågjeldende klasse opførte beløp.

Er den antatte inntekt mindre enn foranførte beløp, men større enn de i tabellen opførte helt skattefrie grunnbeløp, fremkommer den skattbare inntekt i hver klasse ved fradrag av det skattefrie grunnbeløp samt derhos av en så stor brøkdel av de overskytende innteksdeler, som angis under de i tabellen opførte reduksjonstrin.

Er den antatte inntekt ikke større enn det helt skattefrie grunnbeløp, blir ingen skatt å iligne vedkommende.

Videre kan det med fylkesskattestyrets samtykke bestemmes, at antatt inntekt inntil et vist beløp ikke blir å skattlegge til kommunen. Det fritatte beløp kan utgjøre inntil kr. 600,00, kr. 800,00, kr. 1 000,00, kr. 1 200,00, kr. 1 400,00, kr. 1 600,00, kr. 1 800,00 og kr. 2 000,00 i henholdsvis 1ste, 2nen, 3dje, 4de, 5te, 6te, 7de og 8de klasse og ytterligere kr. 200,00 for hver

7 juli.
Nr. 4.

	K l a s s e							
	1	2	3	4	5	6	7	8
Helt skattefritt grunnbeløp ...	200	350	500	650	800	950	1100	1250
$\frac{5}{6}$...	200—360	350—570	500—780	650—990	800—1200	950—1410	1100—1620	1250—1830
$\frac{4}{6}$...	360—520	570—790	780—1060	990—1330	1200—1600	1410—1870	1620—2140	1830—2410
$\frac{3}{6}$...	520—680	790—1010	1060—1340	1330—1670	1600—2000	1870—2330	2140—2660	2410—2990
$\frac{2}{6}$...	680—840	1010—1230	1340—1620	1670—2010	2000—2400	2330—2790	2660—3180	2990—3570
$\frac{1}{6}$...	840—1000	1230—1450	1620—1900	2010—2350	2400—2800	2790—3250	3180—3700	3570—4150
Av inntekter over sist anførte grensebeløp er skattefritt ...	600	900	1200	1500	1800	2100	2400	2700

overskytende forsørget person utover hvad der kreves for å 7 juli.
bringe skattyderen op i 8de klasse. Er sådan bestemmelse Nr. 4.
fattet, må skattebeløpet til kommunen ikke settes høiere enn
at skattyderen beholder det fritatte beløp ubeskåret av skatten.

Der skal ved offentlig foranstaltning til bruk for ligningsnevndene utarbeides beregningsskjemaer, der viser den skattbare inntekts beløp under forskjellige alternativer for reduksjonen av den antatte inntekt.

§ 77, siste ledd. Under særegne omstendigheter kan amtskattestyret tillate andre forandringer i reduksjonstabellene enn de, som der i forrige paragraf er åpnet adgang til. Likeledes kan Riksskattestyret foreskrive andre forandringer i tabellene, når det efter § 73 påbyder omgjørelse av en ligning. Også de for byene foreskrevne reduksjonstabeller kan benyttes, når amtskattestyret og vedkommende regjeringsdepartement deri samtykker. I så fall kommer også til anvendelse de for byene fastsatte grenser for inntektsbeløp, som kan fritas for beskatning.

§ 85. Summen av den for en skattyder ansatte formue kan avrundes nedad til det nærmeste antall kroner, der er delelig med 100, når formuen utgjør mindre enn kr. 10 000,00 og ellers til det nærmeste antall kroner, der er delelig med 1 000.

Summen av den for en skattyder ansatte inntekt kan avrundes nedad til det nærmeste antall kroner, der er delelig med et tall, som, når inntekten utgjør mindre enn kr. 1 000,00 ikke er større enn 25 og ellers ikke er større enn 100. Likeledes kan den skattbare inntekt avrundes nedad til det nærmeste med 10 eller 5 delelige tall.

Rederiselskap og dermed med hensyn til beskatning likestilt selskap skattlegges ikke i bopelsdistriktene for formuebeløp under kr. 200,00 og inntektsbeløp under kr. 20,00. Beløp under denne størrelse skattlegges underrett i ligningsdistriktet. For sådant selskap foretas ikke avrunding av ansatt formue eller inntekt.

Nogen annen avvikelse må ikke av nogen som helst grunn gjøres hverken til forhøielse eller nedsettelse av den formue eller inntekt, som opføres.

Når utredelsen av den fulle skatt antas på grunn av særegne omstendigheter å ville falle særdeles trykkende for eller av andre grunner særdeles ubillig imot nogen skattepliktig, kan ligningsnevnden herom gjøre forestilling til herredsstyret og anbefale vedkommende til nedsettelse eller eftergivelse av skatten.

§ 86. Skatteligningen bør være tilendebragt innen 15 april. Ligningsnevndens forhandlinger — derunder innbefattet de vedtatte takseringsregler — innføres i en av formannskapetets ordfører autorisert protokoll.

Efter skatteligningens tilendebringelse besørger lignings-

7 juli. nevndens formann utlagt til almindelig eftersyn på et eller flere
Nr. 4. steder en skatteliste over samtlige skattepliktige. Denne liste skal inneholde de anvendte ligningsregler, reduksjonstabellen, skattøren, den ilgnede skatt samt formue, inntekt og klasse, hvorefter hver enkelt skattepliktig er skattlagt til kommune og stat. Utleggelsen kunngjøres på sedvanlig måte. Samtidig med utleggelsen gis utenbygdsboende skattydere meddelelse om den ilgnede skatt samt inntekt, formue og klasse. Er staten skattlagt med hjemmel av § 27, gis vedkommende regjeringsdepartement eller den tjenestemann, som dette bestemmer, lignende meddelelse. De foran omhandlede meddelelser blir å sende i rekommandert brev.

Enhver skattelignet kan ved henvendelse til ligningsnevnden (ligningsrådet, de til gjennomgåelse av den skattepliktiges regnskapsbøker opnevnte medlemmer av ligningsnevnden) erholde opplysning om, hvorledes ligningsansettelsene for hans eget vedkommende er fremkommet.

Det samme gjelder en ligningsinstans i et skattedistrikt, hvor nogen aktionær (parthaver) i rederiselskap eller dermed med hensyn til beskatning likestilt selskap er bosatt, overfor en ligningsinstans i det skattedistrikt, hvor selskapets ligningsansettelser er foretatt.

Samtidig med ligningsforretningens tilendebringelse har ligningsnevnden å oversende til statens og kommunens oppebørselsbetjenter bekreftede utskrifter av ligningen henholdsvis for stats- og kommuneskattens vedkommende. Senest 4 uker etter ligningsforretningens tilendebringelse avgir ligningsnevndens formann gjennom fylkesmannen innberetning til vedkommende regjeringsdepartement i den form, som dette foreskriver. Samtidig har ligningsnevnden å oversende til fylkesskattestyret en bekreftet avskrift av ligningsforretningen i dens helhet og til statens oppebørselsbetjent en bekreftet utskrift at statsskatteligningen, hvilken utskrift blir å benytte ved ligningens revisjon.

Over skatt ilignet rederiselskap og dermed med hensyn til beskatning likestilt selskap sender boligdistriktenes ligningsnevnd innen 1 september i skatteåret oppgave til ligningsnevnden i ligningsdistriktet. Er der ved nevnte tidspunkt ennå ikke truffet avgjørelse angående fordelingen mellom distriktene, jfr. § 82, fjerde ledd, sendes oppgave over skatten snarest mulig etter at underretning om den riktige fordeling er mottatt. Ligningsdistriktets ligningsnevnd avgir på grunnlag av de innkomne oppgaver, etter at disse er sammenholdt med de øvrige foreliggende opplysninger, til kommunens oppebørselsbetjent en samlet fortegnelse over de skattebeløp som er ilignet selskapet i de enkelte skattedistrikter, med tilføiende av formue og inntekt for hvert distrikt. Samtidig tilstilles selskapet tilsvarende underretning.

Innløper de i § 82, tredje til femte ledd, omhandlede opgaver efter ligningens avslutning, har ligningsnevndens formann å dra omsorg for, at omberegning av den pågjeldende skattepliktiges statsskatt og utregning av herredsskatt skjer snarest mulig, og at fornøden underretning meddeles vedkommende oppbeholdsbetjent.

7 juli.
Nr. 4.

§ 88. Klage over ligningen må for å komme i betraktning inngis skriftlig til ligningsnevndens formann (ligningsrådet) innen 4 uker fra den dag, da skattelistsens utleggelse blev kunnngjort.

Klage kan gå ut på:

- a. At klageren urettelig er skattlagt eller forbigått, er skattlagt efter en for høi eller for lav ansettelse av formue eller inntekt eller henført til en feilaktig klasse.
- b. At nogen annen skattepliktig urettelig er forbigått, er skattlagt efter en for lav ansettelse eller henført til en for lavt beskattet klasse.

Klage av sistnevnte art må være fremført enten av statens oppbeholdsbetjent eller av en eller flere, hvis pålignede kommuneskatt utgjør i det minste enten kr. 200,00 eller 5 pct. av, hvad der i det hele er utlignet. Begge arter av klage skal inneholde bestemte påstander, støttet til forklaringer om de efter klagerens formening sanne forhold.

Klage over ansettelse, der er foretatt av ligningsrådet, behandles av dette, andre klager behandles av ligningsnevnden.

Efter klagefristens utløp, og efterat de undersøkelser, der måtte finnes fornødne, er anstilt, blir hver klage særskilt å avgjøre ved kjennelse, som i korthet skal begrunnes. Kjennelsen og grunnene tilføres protokollen. Ingen forhøiet eller ny ansettelse må skje i anledning av sådan klage som omhandlet under bokstav b, føreenn der har vært gitt vedkommende skattepliktige anledning til å uttale sig.

Når behandlingen av samtlige klager er tilendebragt, besørger ligningsnevndens formann utlagt til eftersyn en liste over ansettelsene for samtlige skattepliktige, hvis ligning har vært påklaget. Klagebehandlingsens avslutning og listsens utleggelse kunngjøres på sedvanlig måte. Enhver klager kan ved henvendelse til ligningsnevndens eller i tilfelle til ligningsrådets formann i overensstemmelse med, hvad derom er foreskrevet i kunngjørelsen, erholde opplysning om sin klages avgjørelse og om, hvorledes avgjørelsen er begrunnet. Samtidig med utleggelsen gis utenbygdsboende skattyder eller, hvor staten er skattlagt, vedkommende regjeringsdepartement eller den tjenestemann som dette bestemmer, meddelelse om avgjørelsen av inngitt klage. Meddelelsen sendes i rekommandert brev.

Klage over ligningen av rederiselskap og dermed med hen-

7 juli. syn til beskatning likestilt selskap kan blott inngis til lignings-
Nr. 4. myndighetene i ligningsdistriktet. Ligningsnevnden i en aktio-
nærs (parthavers) bopelsdistrikt kan inngi klage over, at et
sådan selskap urettelig er forbigått eller skattlagt efter en for
lav ansettelse.

§ 93. Utenbygds skattydere, som er ilignet skatt i henhold
til § 18, samt utlendinger og utenlandske selskaper, der er skatte-
pliktige i overensstemmelse med § 23, kan forlange klager over
sin ligning påkjent — istedenfor av den almindelige overlignings-
nevnd — av en særskilt klagenevnd.

Også innenbygds skattyder har adgang til å benytte så-
dan klagenevnd istedenfor overligningsnevnden, når lignings-
nevndens (-rådet) ansettelse av verdien og/eller avkastningen
av skog avviker fra skattyderens ansettelse, eller når fylkes-
skattestyret samtykker deri av særlige grunner, således fordi
vedkommende skattyders næring er av en spesiell beskaftenhet.

Forlangendet må hvis det ikke er fremsatt i klagen til
ligningsnevnden (jfr. § 91), være innkommet til fylkesmannen
innen 4 uker fra den dag, da avslutningen av ligningsnevndens
klagebehandling blev kunngjort. Forsåvidt klagens påkjen-
nelse av særskilt klagenevnd er betinget av fylkesskattestyrets
samtykke, og sådant ikke meddeles, har fylkesskattestyret å
oversende klagen til påkjennelse av overligningsnevnden, med-
mindre vedkommende klager for dette tilfelle har tilkjennegitt,
at han ikke ønsker klagen videre fremmet.

Særskilt klagenevnd skal bestå av tre eller om fylkesskatte-
styret i særegne tilfelle så bestemmer, fem medlemmer. Fylkes-
skattestyret, eller om fylkestinget så bestemmer, fylkesmannen
opnevner medlemmene, som ikke må være skattepliktige til
ligningskommunen. Ved opnevnelsen bestemmer fylkesskatte-
styret (fylkesmannen) tillike, hvem der skal være nevndens for-
mann og i tilfelle næstformann, og opnevner samtidig to vara-
menn. Ved behandling av klage over ansettelse av formue i
eller inntekt av skog bør så vidt mulig minst et av de utenbygds
medlemmer av klagenevnden ha utdannelse fra forstlig høiskole.

Pliktige til å motta valg som medlem av særskilt klage-
nevnd er innvånere av vedkommende fylkes byer og landdi-
striktet så vel som innvånere av tilstøtende fylker. Medlemmer
utenfor vedkommende fylke blir å opnevne gjennom deres fyl-
kesskattestyre.

Efterat der er gitt den skattepliktige og ligningsnevnden
(-rådet) anledning til å uttale sig og delta i befarung hvor sådan
finner sted, avgjøres klagen ved begrunnet kjennelse. Om av-
gjørelsen og de grunner, hvorpå denne er støttet, meddeles kla-
geren underretning snarest mulig.

Der tilkommer klagenevndens medlemmer i tilfelle av reiser

skyss- og kostgodtgjørelse som for ordførere bestemt. Denne utbetales av vedkommende herred, men blir helt å erstatte herredet av klageren, hvis kjennelsen ikke faller ut til gunst for denne. Opnår klageren nedsettelse, uten at denne er vesentlig i forhold til den ilignede skatt, avgjør nevnden, hvorvidt erstatning skal erlegges av klageren, samt i tilfelle dens størrelse.

§ 95. Er der klaget over, at ansettelsen er for høi, men det av de foreliggende opplysninger fremgår, at den i virkeligheten er for lav, er vedkommende ligningsinstans berettiget til å forhøie ansettelsen.

Ligningsnevnden (ligningsrådet) og overligningsnevnden kan også i tilfelle, hvor der ikke foreligger klage, under klagebehandlingen foreta fornøden beriktigelse, når det viser sig, at nogen skattepliktigs formue, inntekt eller skatt er opført med uriktig beløp på grunn av beregnings- eller skrivefeil, eller at nogen skattepliktig — uansett av hvilken grunn — urettelig er forbigått. Likeledes kan de samme myndigheter under klagebehandlingen uten klage foreta beriktigelse, når det godtgjøres, at en skattepliktigs formue eller inntekt — uansett av hvilken grunn — er for høit eller for lavt ansatt, eller at nogen, der er ilignet skatt, overhodet ikke er skattepliktig i distriktet eller for nogen bestanddel av sin formue eller inntekt urettelig er skattlagt i dette. Forhøielse av ligningsmyndighetenes skjønsmessige ansettelse kan dog ikke foretas, medmindre feilen er bevirket ved uriktige opplysninger fra den skattepliktige, eller denne har undlatt å levere selvangivelse eller næringsoppgave eller å meddele vedkommende ligningsmyndighet nogen ellers avkrevet opplysning.

I alle tilfelle, hvor forandringen medfører skatteforhøielse for nogen skattepliktig eller skattleggelse av nogen, som før er forbigått, skal der først gis vedkommende anledning til å uttale sig. Er forhøielsen eller skattleggelsen foretatt av overligningsnevnden har skattyderen adgang til innen 4 uker efter bekjentgjørelsen om utleggelsen av overligningsnevndens klagebehandling å påanke ansettelsen til fylkesskattestyret.

§ 97. Fylkesskattestyret er den øverste ligningsinstans innen fylket.

Som fylkesskattestyre forretter fylkesutvalget under tiltrædelse av et blandt fylkets skattepliktige byinnvånere valgt medlem. Hvor der innen fylket kun finnes en by, velges dette medlem av dennes kommunestyre; hvor der er flere byer, velges der for disse et felles medlem i et møte av byenes ordførere og viceordførere, sammenkalt og bestyret av fylkesmannen. For dette medlem velges samtidig en eller to varamenn. Faller ved valget stemmetallet like på flere personer, avgjøres det ved omvalg, eller, hvis dette ikke leder til noget resultat, gjennom

7 juli.
Nr. 4.

7 juli. loddtrekning, hvem der skal anses valgt. Valget gjelder for Nr. 4. 4 år.

Derhos tiltredes fylkesskattestyret for hvert skattedistrikt av et av distriktets kommunestyre årlig valgt medlem, for såvidt der blir spørsmål om forandring i vedkommende distrikts ligning.

Særsilt valgte medlemmer av fylkesskattestyret og varamenn kan gjenvelges, men har rett til å undslå sig for gjenvalg for de påfølgende 4 år, når de har gjort tjeneste som medlemmer av styret i 4 sammenhengende år.

Medlemmer av fylkesskattestyret tilkommer skyss- og kostgodtgjørelse i overensstemmelse med lov av 25 juni 1926 nr. 1.

Fylkesskattestyret er berettiget til å erholde godtgjort utgifter til lønnet medhjelp så vel som reiseutgifter for fylkesskattestyrets sekretær, og formannen tillike de forøkede kontorutgifter som hans og hans kontorpersonales arbeide i anledning av fylkesskattestyret medfører, for såvidt den embedet bevilgede almindelige kontorholdsgodtgjørelse derved måtte overskrides.

§ 98. Til fylkesskattestyret kan klages over at hele ligningen er uriktig eller at enkelte klasser eller grupper av skattepliktige er for høit eller for lavt lignet:

1. Av vedkommende regjeringsdepartement.
2. Av kommunestyret i et under vedkommende fylkesskattestyre hørende skattedistrikt.
3. Av minst 5 skattlagte personer innen vedkommende skattedistrikt i fellesskap.

Av vedkommende regjeringsdepartement og av et kommunestyre i et under vedkommende fylkesskattestyre hørende skattedistrikt kan også klages over at enkelte skattepliktige er for høit eller for lavt lignet.

Klagen som skal inneholde bestemte påstander støttet til forklaringer om de efter klagerens mening sanne forhold innsendes skriftlig til fylkesskattestyret innen 6 uker fra den dag da skattelistens utleggelse blev kunngjort.

Klage som inngis av vedkommende regjeringsdepartement anses dog alltid betimelig inngitt, hvis den innkommer til fylkesskattestyret innen 4 uker fra den dag da departementet mottok innberetning om den pågjeldende ligning.

§ 99. Skattepliktig, der påstår for nogen del av sin formue eller inntekt samtidig å være ilignet kommuneskatt i flere skattedistrikter, kan efter forgieves klage til nogen overligningsnevnd eller særsilt klagenevnd forlange fylkesskattestyrets avgjørelse av, hvorledes hans samlede formue og inntekt rettelig blir å ansette og fordele til beskatning mellem vedkommende skattedistrikter. Forlangendet må være innkommet til fylkesskattestyret innen 4 uker fra den dag, da avslutningen av over-

ligningsnevndens klagebehandling blev kunngjort eller under- 7 juli.
retning om særskilt klagenevnds avgjørelse mottatt. Ligger Nr. 4.
distriktene innen forskjellige fylker, blir spørsmålet å forelegge
Riksskattestyret.

På samme måte kan Riksskattestyrets avgjørelse forlanges,
hvis lønn, honorar, tantième eller lignende i henhold til § 51,
annet ledd, er skattlagt både hos selskapet og hos den person,
som har oppebåret beløpet eller hvis flere skattepliktige i hen-
hold til § 54, første ledd, samtidig helt eller delvis er skattlagt
for samme formue eller inntekt. Avgjørelsen kan for de i nær-
værende ledd omhandlede tilfelle forlanges av enhver av de
pågældende skattepliktige.

Industrielle og handelsvirksomheter, hvis formue og inn-
tekt beskattes i forskjellige distrikter, kan begjære sin selvan-
givelse med forslag til fordeling av beskatningen mellem de for-
skjellige distrikter (jfr. § 60) forelagt fylkesskattestyret, hvis
ligningsnevnden (ligningsrådet) ved sin ansettelse av den skatte-
pliktiges formue eller inntekt går ut fra en annen fordeling
enn av den skattepliktige opgitt. Er de forskjellige anlegg be-
liggende innen forskjellige fylker, ligger avgjørelsen hos Riks-
skattestyret.

Den samme rett som i nærværende paragraf er tillagt ved-
kommende skattepliktige, har også de interesserte distrikters
kommunestyrer (formannskaper) og ligningsmyndigheter.

Inntekt, der vinnes ved hugst av tømmer i egen skog, kan
ikke medtas ved den fordeling, som foretas av vedkommende
ligningsinstans efter nærværende paragrafs tredje ledd, jfr. § 18,
næstsiste ledd.

Fylkesskattestyret eller Riksskattestyret kan i en sak, som
innbringes i henhold til denne paragraf, pålegge skattyderen
eller vedkommende kommune å innbetale til statskassen til
dekning av dennes omkostninger et skjønsmessig ansatt beløp,
når:

1. Saken finnes innbragt uten tilstrekkelig grunn.
2. Saken er foranlediget ved, at nogen av de pågældende
distrikters ligningsmyndigheter ikke har tatt hensyn til en
av fylkesskattestyret eller Riksskattestyret tidligere av-
sagt kjennelse angående samme distrikts ligning.
3. Sakens behandling er forsinket ved, at nogen av partene
har vist forsømmelighet ved besvarelsen av fylkesskatte-
styrets eller Riksskattestyrets skrivelser.

§ 100. Fylkesskattestyret gjennomgår og prøver de ut-
førte skatteligninger og avgjør ved begrunnet kjennelse de inn-
ankede skattesaker. Det kan, hvad enten klage er inngitt eller
ikke, ved begrunnet kjennelse forhøie eller nedsette ansettelsen

7 juli. for alle eller en eller flere klasser eller grupper eller enkelte skatte-
Nr. 4. pliktige efter å ha innhentet erklæring fra ligningsnevnden og
forsåvidt angår enkelte skattydere også fra disse. Likeledes kan
det hvor der forekommer vesentlige feil, påby ny ligning uten
bestemt forhøielse eller nedsettelse, men med angivelse av de
regler og den målestokk hvorefter ligningen skal utføres. Fyl-
kesskattestyret påser dessuten at ligningsnevnden har foretatt
den i § 84, tredje ledd omhandlede forhøielse av formues- og
inntektsansettelsene for skattydere som ikke har oppfylt sin
selvangivelsesplikt. Er sådan forhøielse uten tilstrekkelig grunn
undlatt, påbys ny ligning av disse skattydere.

Den nye ligning utføres av den for tiden fungerende lig-
ningsnevnd overensstemmende med de av fylkesskattestyret
gitte påbud og anvisninger. Den innsendes derefter til fylkes-
skattestyret til godkjennelse. Fylkesskattestyret kan dog selv
utføre den nye ligning, når det finner det hensiktsmessig.

Særskilt forhøielse av enkelt skattyders ligning kan ikke
foretas senere enn 2 år fra utgangen av det pågjeldende inntektsår.
Før forhøielse foretas, må der gis skattyderen og ligningsnevnden
(-rådet) anledning til å uttale sig. Behandling av enkelt skatt-
yders ligning kan finne sted uten tilkallelse av det i § 97, tredje
ledd, omhandlede kommunevalgte medlem.

Når fylkesskattestyret finner feilene ved en ligning av
mindre betydning kan det undlate å påby omgivning og i stedet
pålegge ligningsnevnden ved den følgende ligning å beriktige
feilene overensstemmende med de av fylkesskattestyret gitte
forskrifter.

Enhver skattyder er forpliktet til å innsende sådanne op-
gjør eller gjenparter av oppgjør som omhandlet i § 63, første
ledd, og meddele andre opplysninger om sine formues- og inn-
tektsforhold, når fylkesskattestyrets formann begjærer det, samt
til på forlangende å gi nogen av styret eller dets formann dertil
bemyndiget adgang til eftersyn av sine regnskapsbøker. Etter-
kommes ikke begjæringen, har vedkommende tapt sin klagerett
(§ 105, nr. 4).

Fylkesskattestyret bestemmer efter samråd med vedkom-
mende ligningsnevnd hvorledes kladdelistene i distriktet skal inn-
rettes og føres. Kladdelisteskjemaene skal godkjennes av Riks-
skattestyret.

§ 101. Når fylkesskattestyret har tilendebragt skattelig-
ningen for et distrikt, utferdiger det en forklaring angående de
fattede beslutninger og avsaatte kjennelser. Forklaringen til-
stilles kommunestyrets ordfører, der avgir fornøden meddelelse
til ligningsnevnden. Denne besørger forklaringen utlagt til efter-
syn i 2 uker, hvorom kunngjørelse skjer på sedvanlig måte.

Om særskilt avgjørelse vedkommende enkelt skattyder skal denne snarest mulig gis underretning i rekommandert brev. 7 juli.
Nr. 4.

Fylkesskattestyret avgir derhos innberetning om den foretatte gjennomgåelse av skatteligningene til vedkommende regjeringsdepartement og til Riksskattestyret.

§ 102. Fylkesskattestyret kan forlange adgang for ett eller flere medlemmer eller for fylkesskattestyrets sekretær til å delta i ligningsnevndens forhandlinger, dog uten stemme.

§ 103. Når det finnes tjenlig, kan vedkommende regjeringsdepartement bestemme:

- a. At fylkesskattestyrets faste medlemmer og formennene i ligningsnevndene i det hele distrikt eller deler derav under ledelse av fylkesskattestyrets formann skal avholde møter innen ligningen påbegynnes, eller efterat den er avsluttet, for å overlegge angående den fremgangsmåte, som ved ligningen bør bli å iaktta, navnlig i øiemed å opnå den størst mulige likhet i inntekts- og formuesansettelsene.

Til møtet kan også efter departementets nærmere bestemmelse innkalles forretningsførerne ved ligningsvesenet.

- b. At to eller flere fylkesskattestyrer skal tre sammen for å pleie overlegninger angående skatteligningsforholdene i deres distrikter og derom avgi innberetning til departementet.

På reiser til de under bokstav a omhandlede møter tilkommer ligningsnevndenes formenn og forretningsførere skyss- og kostgodtgjørelse som for ordførere bestemt.

§ 104. Riksskattestyret er den øverste instans for rikets ligningsvesen. Riksskattestyret består av 5 medlemmer; to av disse beskikkes av Kongen, hvorav det ene til styrets formann, og tre velges for tre år ad gangen av Stortinget. Samtidig beskikkes av Kongen to og velges av Stortinget tre varamenn. Medlemmenes godtgjørelse bestemmes av Stortinget. For reiser tilkommer de skyss- og kostgodtgjørelse som for stortingsmenn bestemt.

Klage over ansettelsen av formue i eller inntekt av skog (§ 105, nr. 5 og § 105, nr. 2, jfr. § 27 a) behandles av en landsklagenevnd, bestående av tre medlemmer. Av disse opnevner Riksskattestyret blandt eller utenfor sine medlemmer et, hvilket medlem fungerer som nevndens formann, mens vedkommende regjeringsdepartement opnevner to som skal ha utdannelse fra forstlig høiskole. Landsklagenevndens medlemmer tilkommer skyss- og kostholdsgodtgjørelse som for stortingsmenn bestemt. I øvrig fastsettes deres godtgjørelse av vedkommende regjeringsdepartement. Utgiftene ved en klages behandling ved landsklagenevnden bæres av klageren. Er klage inngitt både fra skattyderen og fra herredsstyret (formannskapet), bæres utgiftene av skattyderen og vedkommende herred hver for en

7 juli. halvdel. Også hvor klage ikke er inngitt fra herredets side kan
 Nr. 4. Riksskattestyret efter innstilling fra landsklagenevnden pålegge herredet helt eller delvis å utrede omkostningene ved klagens behandling, når saken er foranlediget ved at vedkommende distrikts ligningsmyndigheter ikke har tatt fornødent hensyn til en av landsklagenevnden tidligere avsagt kjennelse angående samme eiendom.

Til medhjelp for Riksskattestyret beskikker Kongen en kontorchef. Den øvrige til Riksskattestyrets virksomhet fornødne medhjelp antas av Riksskattestyret selv, som også skal erholde dekket utgifter ved møter, trykningsomkostninger o. l.
 §-105. Til Riksskattestyret kan ankes:

1. Av vedkommende regjeringsdepartement innen 6 uker efter mottagelsen av fylkesskattestyrets innberetning om dets gjennomgåelse av ligningene — over at hele ligningen er uriktig eller at enkelte klasser eller grupper eller enkelte skattepliktige er for høit eller for lavt lignet.
2. Av vedkommende regjeringsdepartement over ansettelse av formue eller inntekt foretatt i henhold til § 27 a og b. Klagen må være inngitt skriftlig til Riksskattestyret innen 3 måneder fra den dag da ligningens eller klageavgjørelsens utleggelse blev kunngjort.
3. Av vedkommende kommunestyre over fylkesskattestyrets kjennelse hvorved alle eller en eller flere klasser eller grupper eller enkelte skattydere i distriktet antas å ville bli for høit eller for lavt beskattet. Klagen må være inngitt skriftlig til Riksskattestyret innen 6 uker fra den dag da utleggelsen av forklaringen om fylkesskattestyrets kjennelse blev kunngjort.
4. Av skattyder, hvis formue eller inntekt er forhøiet av fylkesskattestyret ved særskilt behandling. Klagen må være inngitt skriftlig til Riksskattestyret innen 4 uker fra mottagelsen av meddelelsen om fylkesskattestyrets avgjørelse.
5. Av vedkommende herredsstyre (formannskap) eller skattyder over avgjørelse av overligningsnevnd eller særskilt klagenevnd angående ansettelse av formue i eller inntekt av skog. Klagen må være inngitt skriftlig til Riksskattestyret innen 4 uker fra den dag da utleggelsen av overligningsnevndens avgjørelse blev kunngjort eller fra mottagelsen av meddelelse om særskilt klagenevnds avgjørelse.

§ 106. Når en ligning er innbragt for Riksskattestyret i henhold til § 105 eller § 73, foretar Riksskattestyret de undersøkelser og innhenter de erklæringer og opplysninger som det anser fornødne. Hvor det gjelder ligning av skog, forelegges saken til erklæring for skogkyndige opnevnt på samme måte som i § 104, annet ledd bestemt. Riksskattestyret kan beslutte forhøielse

eller nedsettelse for alle eller en eller flere klasser eller grupper av skattepliktige efterat der er innhentet erklæring fra ligningsnevnden og fylkesskattestyret og for enkelt skattepliktig efterat der er gitt denne personlig eller ved fullmektig samt ligningsnevnden (-rådet) anledning til å uttale sig. Likeledes kan det hvor der forekommer vesentlige feil påby ny ligning uten bestemt forhøielse eller nedsettelse, men med angivelse av de regler og den målestokk, hvorefter ligningen skal utføres.

7 juli.
Nr. 4.

Den nye ligning utføres av den for tiden fungerende ligningsnevnd overensstemmende med de av Riksskattestyret gitte påbud og anvisninger. Den innsendes derefter gjennom fylkesskattestyret til Riksskattestyret til godkjenning. Riksskattestyret kan dog selv utføre den nye ligning, når det finner det hensiktsmessig.

Når Riksskattestyret finner feilene ved en ligning av mindre betydning, kan det undlate å påby omgivning og i stedet pålegge ligningsnevnden ved den følgende ligning å beriktige feilene overensstemmende med de i kjennelsen gitte forskrifter. Fylkesskattestyret skal da ved sin gjennomgåelse av ligningen uttale sig om hvorvidt og hvorledes dette pålegg er etterkommet.

Riksskattestyret avgir innberetning til vedkommende departement om ikke påklagede feil som det blir opmerksom på ved en ligning. I dette øiemed kan det gjennomgå og prøve også en ikke påklaget ligning. Departementet kan innen 4 uker fra beretningens mottagelse påklage ligningen.

Åpenbare feil ved enkelte skattyderes ligning kan Riksskattestyret beriktige eller påby beriktiget, også uten at der foreligger klage. Særskilt forhøielse av enkelt skattyders ligning i henhold til denne bestemmelse kan ikke foretas senere enn 3 år fra utgangen av det pågjeldende inntektsår. Før forhøielse foretas, må der gis skattyderen og ligningsnevnden (-rådet) anledning til å uttale sig.

Enhver skattyder er forpliktet til å innsende sådanne oppgjør eller gjenparter av oppgjør som omhandlet i § 63, første ledd, og meddele andre opplysninger om sine formues- og inntektsforhold, når Riksskattestyrets formann eller nogen av styret eller dets formann dertil bemyndiget begjærer det, samt til på forlangende å gi nogen av styret eller dets formann dertil bemyndiget adgang til eftersyn av sine regnskapsbøker.

Riksskattestyret gir hurtigst mulig vedkommende kommunestyres ordfører meddelelse om sine avgjørelser. I øvrig forholds som i § 101, annet og tredje punktum, foreskrevet.

Riksskattestyret avgir beretning om sine beslutninger og kjennelser til vedkommende regjeringsdepartement.

Ved behandling av klage over ansettelsen av formue i og inntekt av skog (§ 105 nr. 5 og § 105 nr. 2, jfr. § 27 a) skal der

7 juli. av landsklagenevndens skogkyndige medlemmer eller et av disse
Nr. 4. foretas befarings av den pågjeldende eiendom såfremt nevnden ikke på annen måte kan erhverve fyldestgjørende kjennskap til eiendommen. Etterat de undersøkelser som måtte finnes fornødne er anstillet, og efterat der er gitt den skattepliktige og ligningsnevnden (-rådet) anledning til å uttale sig og delta i befarings, hvor sådan finner sted, avgjøres klagen ved begrunnet kjennelse. Om avgjørelsen og begrunnelsen meddeles klageren underretning snarest mulig. Ligningsnevnden (-rådet) besørger sådan omregning av skatt som foranlediges ved landsklagenevndens avgjørelse.

§ 107. Er ny skatteligning foretatt efter fylkesskattestyrets eller Riksskattestyrets kjennelse, har ligningsnevnden efter sammes tilendebringelse å avgi gjennom fylkesskattestyrets formann innberetning om den til vedkommende regjeringsdepartement på samme måte som i § 86 foreskrevet.

Med hensyn til utleggelse av den nye ligningsforretning gjelder samme regler som for den oprinnelige ligning.

Over sådan ny ligning kan ikke inngis klage til ligningsnevnden (ligningsrådet), overligningsnevnden eller særskilt klagenevnd.

Undlater en ligningsnevnd (et ligningsråd) å etterkomme en av fylkesskattestyret eller Riksskattestyret i henhold til § 100 eller § 106 avsagt kjennelse, hvorved ny ligning påbys, skal vedkommende fylkesmann efter fylkesskattestyrets eller Riksskattestyrets forlangende forelegge ligningsnevndens (ligningsrådets) medlemmer en løpende mulkt til herredskassen for hvert medlem for hver uke, som forløper fra den i forelegget satte frist, inntil den påbudne ligning er utført og innberettet til fylkesskattestyret. Mulkten inndrives ved utpantning. Fylkesskattestyret eller Riksskattestyret kan efter innstilling fra fylkesmannen fritta ligningsnevnden (ligningsrådet) eller enkelte medlemmer fra mulkten, når det opplyses tilstrekkelig undskyldende omstendigheter.

§ 112. Formues og inntektsskatte til herred og stat blir å innbetale med det beløp, hvortil den oprinnelig er utregnet, selv om der ikke innen de fastsatte terminer er skjedd endelig avgjørelse angående skatteansettelse, hvorover der er ført klage, eller som står under prøvelse ved overordnet instans.

Når ved endelig beslutning skatten blir nedsatt, erholdes det for meget erlagte tilbakebetalt. Blir skatten forhøiet, har den skattepliktige å innbetale det manglende. Innbetalingen skjer ved den sedvanlige betalingstermin, eller, hvis der er fastsatt flere terminer, ved den siste av disse. Dog kan innbetaling i intet tilfelle fordres, forinnan der er hengått 4 uker fra den dag, da avslutningen av klagebehandlingen eller omligningen blev kunngjort eller i tilfelle underretning om avgjørelsen til-

stilt den skattepliktige. Det her bestemte gjelder også for 7 juli.
 innbetaling av skatt, der først er utskrevet ved ligningsnevndens Nr. 4.
 (ligningsrådets) klagebehandling eller efter de overordnede instansers kjennelser.

Ved tilbakebetaling av skatt i henhold til klageavgjørelse tilbakebetales også renter som er betalt av skattebeløpet i henhold til § 111. Hengår der i sådant tilfelle over 6 måneder fra skattens innbetaling inntil tilbakebetaling finner sted, godtgjøres for det overskytende tidsrum 6 pct. årlig rente av skattebeløpet, dog kun forsåvidt rentebeløpet utgjør minst kr. 10,00.

Leder avgjørelsen av spørsmålet om fordeling av et rederiselskaps eller dermed med hensyn til beskatning likestilt selskaps formue og inntekt (§ 82, fjerde ledd) til en annen fordeling enn den, som er lagt til grunn ved skatteberegningen, plikter den kommune, som har fått for meget skatt, å betale til den annen eller de andre kommuner det skattebeløp, som rettelig tilkommer dem med tillegg av 6 pct. årlig rente.

Er en ligning bragt under prøvelse av domstolene, har vedkommende skattyder å innbetale den omtvistede skatt, hvis denne utgjør minst kr. 5 000,00. Innbetales mer enn, hvad der ved endelig domsavgjørelse tilkjennes kommunen eller staten, har disse å tilbakebetale det for meget erlagte med 6 pct. årlig rente fra innbetalingen.

§ 115. Ved utpantning for de i denne lov omhandlede skatter kan der, hvor annet tilstrekkelig utlegg ikke kan erholdes, tas utlegg i ennu ikke optjente terminer av lønninger i offentlige eller private tjenesteforhold så vel som i annen fremtidig kontraktmessig sikret arbeidsfortjeneste samt likeledes i fremtidig forfallende terminer av pensjoner og lignende inntekter. Er der meddelt vedkommende prinsipal eller arbeidsgiver eller den kasserer, av hvilken den pågjeldende lønn, pensjon eller understøttelse utbetales, underretning om, at sådant utlegg er tatt, er han forpliktet til, når den skattepliktiges tilkommende forfaller, å tilbakeholde det til skattens dekkelse fornødne beløp og å utbetale samme til vedkommende skatteopkrever. Det blir dog herved å iakttå, at skatten avkortes i den skattepliktiges tilkommende litt efter litt i passende beløp efter regler, som herredsstyret bestemmer.

Når mann og hustru efter § 16 er lignet underrett for begges samlede formue og inntekt, uten at skatten er fordelt mellem dem, kan der ved utpantning tas utlegg såvel i gjenstander der er felleseie, som i ektefellenes mulige særeiemidler. Dog kan utlegg for den underrett ilgnede skatt ikke tas i gjenstander tilhørende hustruens særeie, forsåvidt dette alene omfatter midler, som efter herredsstyrets bestemmelse (§ 74, annet ledd) er fritatt for beskatning. Hvor hjemmeværende barn (herunder

- 7 juli. adoptivbarn og pleiebarn) efter samme paragraf er lignet underrett
 Nr. 4. med foreldrene, kan tas utlegg også i barnets renteinntekter, forsåvidt de tilflyter foreldrene.

Når nogen, der er ilignet skatt, akter å utvandre fra riket, plikter han ikke blott å erlegge allerede forfalne skattebeløp, men har også, forinnen han avreiser, å betale eller stille sikkerhet for erleggelsen av skatt, der ved dette tidspunkt ennå ikke er forfallen til betaling. Foreligger der omstendigheter, der godtgjør eller gjør det sannsynlig, at den skattepliktige vil utvandre uten å iaktta, hvad der således påhviler ham, kan vedkommende herredskasserer eller oppebørselsbetjent gjennom politiet nedlegge forbud mot at den skattepliktige forlater landet.

§ 118. Skattyder, som i vedkommende kalenderår (regnskapsår) har hatt en nettoinntekt av minst kr. 6 000,00, og som undlater å inngi selvangivelse, straffes med bøter inntil kr. 50 000,00. Med samtykke av fylkesskattestyret kan herredstyret beslutte denne inntektsgrense nedsatt til kr. 4 000,00.

Er straff ilagt for overtredelse av selvangivelsesplikten, blir der av vedkommende ligningsmyndighet å fastsette en ny frist for innlevering av selvangivelse, hvis undlatelse medfører ny straff efter foranstående første ledd. Inngir skattyderen selvangivelse, efterat ny frist er satt, blir han å efterligne for den forøkelse av formue og inntekt, som selvangivelsen måtte gi opplysning om.

Den, som i selvangivelse, næringsoppgave, klage eller annen skriftlig eller muntlig oppgave eller forklaring til nogen ligningsmyndighet meddeler uriktige eller ufullstendige opplysninger, som kan lede til iligning av for lav skatt, blir hvad enten det skjer forsettlig eller av grov uaktsomhet, å straffe med bøter, forsåvidt forholdet ikke går inn under nogen strengere straffebestemmelse. Det samme gjelder skattepliktig, som undlater å innsende oppgjør og meddele andre opplysninger om sine formues- og inntektsforhold eller å forevise regnskapsbøker, når dette begjæres av et fylkesskattestyres eller Riksskattestyrets formann eller av nogen som i øvrig er bemyndiget til å handle på vedkommende styres vegne (§ 100, femte ledd, og § 106, sjette ledd).

De i nærværende paragraf omhandlede forseelser påtales av det offentlige efter forlangende av vedkommende regjeringsdepartement, herredsstyret, fylkes- eller Riksskattestyret.

Bøtene tilfaller herredskassen, uansett om forseelsen straffes efter nærværende paragraf eller efter den almindelige straffelov.

§ 121. Skattepliktig som — uansett av hvilken grunn — i strid med skattelovens forskrifter enten har undgått beskatning eller er ansatt for lavt i formue eller inntekt, er forpliktet til å godtgjøre kommunen og staten den for lite erlagte skatt.

Dette gjelder dog ikke feil ved ligningsmyndighetenes skjønnsmessige ansettelse, medmindre feilen er bevirket ved uriktige opplysninger fra den skattepliktige eller denne har undlatt å levere selvangivelse eller næringsoppgave eller å meddele vedkommende ligningsmyndighet nogen ellers avkrevet opplysning. Heller ikke gjelder det hvis skattyderen er forbigått eller ansatt for lavt i formue eller inntekt på grunn av en uriktig lovforståelse eller uriktig opfatning av et rettsspørsmål. I alle tilfelle hvor feilen er foranlediget ved den skattepliktiges forhold er denne forpliktet til ved siden av skatten å erlegge 6 pct. årlig rente fra den tid skatten skulde vært erlagt.

Skatten og i tilfelle rentenes beløp blir å fastsette ved efterligning. Efterligningen begjæres av herredsstyret (formannskapet) eller, forsåvidt statsskatten angår, av vedkommende regjeringsdepartement, hvis det finnes at et betraktelig beløp har undergått beskatning.

Efterligning foretas av ligningsnevnden (ligningsrådet) i forbindelse med årets ligningsarbeide, eller, hvis dette er avsluttet, under klagebehandlingen. Er klagebehandlingen avsluttet, kan efterligningen skje ved overligningsnevnden. Har også denne avsluttet sitt arbeide, blir efterligningen først å foreta i forbindelse med følgende års ligning.

Der skal alltid, forinnen ligningen finner sted, gis den skattepliktige eller den, der vil få å utrede skatten (jfr. § 122), anledning til å uttale sig. Med hensyn til adgangen til å klage gjelder de sedvanlige bestemmelser for vedkommende ligningsinstans. Skattens innbetaling skjer i overensstemmelse med de sedvanlige regler.

Rett til efterligning tapes, hvis begjæring derom ikke fremkommer innen 5 år, eller hvis forseelse som i § 118, tredje ledd, omhandlet forsettlig er begått, 10 år regnet fra utgangen av det år, hvorfor skattekravet has. Er disse frister ikke utløpet, kan efterligning også begjæres efter den skattepliktiges død, dog kun, hvis hans bo ikke er endelig opgjort, eller om boet er overtatt av selvskiftende arvinger eller dets midler utloddet, hvis der ikke er hengått 2 år efter arvelaterens død. I det siste tilfelle gjelder, hvad der i § 32 er bestemt med hensyn til utstrekingen av de enkelte arvingers ansvar.

Er en skattepliktigs ligning blitt underkjent av domstolene som foretatt i uriktig skattedistrikt eller for uriktig skatteår, står, uansett foranstående bestemmelser, adgangen til å begjære efterligning i det rette distrikt eller for det rette skatteår åpen, inntil der er hengått 6 måneder efter dommens avgivelse.

§ 124. Hvor domstolene under avgjørelse av saker angående skatter efter nærværende lov måtte finne, at den skattepliktige kun bør betale en del av den ham ilgnede skatt, og

7 juli.
Nr. 4.

7 juli. Nr. 4. der ikke foreligger tilstrekkelige opplysninger til avgjørelse av, hvilket skattebeløp han har å erlegge, skal dommen i konklusjonen utvise hvorledes ligningen eller takseringen rettelig burde ha vært utført. Er saken innbragt for domstolene ved påanke av utpantning for skatt, og dommen medfører at den skattepliktige kun skal betale en del av den ham ilgnede skatt, skal konklusjonen gå ut på, at utpantningen stadfestes forsåvidt angår den efter dommen pliktige skatt — i tilfelle det skattebeløp som fremgår av ny ligning eller taksering efter dommen. Ny ligning foretas i overensstemmelse med, hvad der i § 121 er foreskrevet om efterligning. Om adgang til å påklage sådan ny ligning gjelder reglene i § 121.

Finner domstolene, at en ligning eller klageavgjørelse ikke kan oprettholdes på grunn av formelle mangler, blir ligningen eller klageavgjørelsen å henvise til fornyet behandling av vedkommende ligningsinstans.

Av skatt, som blir å utrede efter avgjørelse, truffet i medhold av de to foregående ledd i nærværende paragraf, svares renter som i § 111 bestemt fra forfallstiden for den oprindelige skatt.

Når en skattepliktig ved domsavgjørelse fritas for å betale den ham ilgnede skatt på grunn av, at distriktets hele ligning er uriktig, kan vedkommende herredsstyre kreve ligningen omgjort ved den ligningsnevnd, som har utført samme. Om sådan omgivning gjelder reglene i § 107.

Søksmål til prøvelse av ligningsansettelser for rederiselskap og dermed med hensyn til beskatning likestilt selskap blir å rette mot den kommune, hvor ligningsansettelsene er foretatt. Dom i sak mot denne kommune er bindende for samtlige distrikter, hvor selskapet er skattepliktig. Det samme gjelder når ligningsansettelsen for selskapet undergis domstolenes prøvelse gjennom angrep på foretatt utpantning. Enn videre kan de nevnte kommuner under samme betingelser med hensyn til godkjenning, som gjelder i henhold til § 117, annet ledd, avslutte innen- og utenrettslig forlik med selskapet.

§ 125. Finner herredsstyret eller vedkommende regjeringsdepartement grunn til å anta, at en av ligningsnevnden, ligningsrådet, overligningsnevnden eller en særskilt klagenevnd truffet avgjørelse hviler på et feilaktig faktisk grunnlag eller er begrundet i en uriktig lovforståelse eller en uriktig opfatning av et rettsspørsmål, har det adgang til ved rettergang å få prøvet avgjørelsens riktighet. Det samme gjelder herredsstyret i et distrikt, hvis ligningsnevnd har inngitt klage efter § 88, forsåvidt angår avgjørelser, som er truffet av ligningsmyndighetene i ligningsdistriktet. Med hensyn til avgjørelser, som er truffet av et fylkesskatte styre eller Riksskatte styret vedrørende enkelt skattyders ligning (§ 99, § 100 eller § 106) har herreds-

styret og departementet den samme adgang, likeledes herredsstyret i anledning av klage efter § 82, fjerde ledd. 7 juli.
Nr. 4.

I saken, der blir å anlegge mot formannen i vedkommende ligningsinstans, er forliksmegling unødvendig. Saken må anlegges innen en tid av 4 måneder, efterat herredsstyret eller departementet er blitt vitende om vedkommende avgjørelse, og kan ikke reises senere enn 3 år, efterat vedkommende avgjørelse blev truffet. Om søksmålet blir den skattepliktige og de interesserte kommuner å varsle.

Innstevntes prosessutgifter bæres av saksøkeren; dog skal statskassen alltid utrede utgiftene for et fylkesskattestyre eller Riksskattestyret.

Hvis domstolen gir herredsstyret eller departementet medhold, skal den i konklusjonen angi de prinsipper, som blir å befolge av vedkommende instans. Denne trer derpå på ny sammen og treffer avgjørelse på grunnlag av, hvad der i dommen er foreskrevet.

§ 129. Samtlige ligningsinstansers medlemmer så vel som alle ved ligningsarbeidet eller den dermed forbundne kontroll medvirkende personer er forpliktet til å bevare taushet om, hvad de under utførelsen av sitt hverv måtte erfare angående nogens formues- og inntektsforhold, bortsett fra, hvad der efter loven påligger dem å offentliggjøre eller opplyse. Ligningsnevndens og de overordnede ligningsmyndigheters medlemmer har i det møte, hvori de første gang er til stede, å underskrive i forhandlingsprotokollen en forsikring på ære og samvittighet, avfattet overensstemmende med en derfor av vedkommende regjeringsdepartementet utferdiget formular om, at de vil utføre sitt hverv upartisk og efter beste skjønn og overbevisning og bevare den lovbefalte taushet om, hvad de under ligningsarbeidet måtte erfare angående nogens formues- og inntektsforhold.

Også forretningsførere og andre ved ligningsvesenet eller den dermed forbundne kontroll medvirkende personer blir ved tiltredelsen å avkreve forsikring om bevarelse av taushet.

Selvangivelser så vel som utdrag av sådanne forvares, når de ikke benyttes, av rette vedkommende i avlåst gjemme, så de ikke kommer uvedkommende for øie. De kan tilintetgjøres, når 10 år er forløpet fra utgangen av det år, selvangivelsen gjelder. Tilintetgjørelsen skal foregå under opsyn av to av ligningsrådets (ligningsnevndens) medlemmer og bevidnelse herom innføres i ligningsrådets (ligningsnevndens) protokoll.

Foranstående forskrifter er ikke til hinder for at selvangivelser og annet ligningsmateriale benyttes i statistisk øiemed, eller at opplysninger fra dette materiale meddeles til bruk ved innfordringen av skatt. For de personer som herved får opplysninger om skattyderes formues- og inntektsforhold, gjelder

7 juli. samme taushetsplikt som for de ved ligningsarbeidet medvir-
 Nr. 4. kende personer. De i nærværende paragraf inneholdte bestem-
 melser er heller ikke til hinder for at et distrikts ligningsmyn-
 digheter meddeler opplysninger om nogens formues- og inntekts-
 forhold til bruk for ligningsmyndighetene i et annet distrikt.

§ 130. Ved beregningen av frister medregnes ikke den dag,
 fra hvilken fristen begynner å løpe. Fristen anses utløpet
 den siste dag kl. 8 aften eller, hvis den siste dag er en helligdag,
 den nærmest påfølgende hverdag kl. 8 aften.

Som tidsnok levert regnes selvangivelser, næringsopgaver,
 begjæringer og klager m. v. som innen utløpet av i denne lov
 foreskrevet frist er avsendt gjennom innenlandsk postanstalt i
 rekommandert brev.

II.

a) § 73 trer i kraft straks og anvendes første gang ved ut-
 skrivning av kommunale skatter for budgettåret 1927—1928.

b) Den øvrige del av denne lov trer i kraft 1 januar 1928
 og anvendes første gang ved utskrivning av kommunale skatter
 for budgettåret 1928—1929 og statsskatt for samme budgettår.

Fra 1 januar 1928 opheves lov av 18 februar 1921 inne-
 holdende endringer i skattelovene for landet og for byene av
 18 august 1911.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og
 bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 7 juli 1927.

HAAKON

(L. S.)

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

7 juli. Lov om forandringer i skatteloven for by-
 Nr. 5. ene av 18 august 1911 med senere tilleggs-
 lover.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:
 at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 7 juli
 1927 sålydende:

I.

Følgende paragrafer i skatteloven for byene av 18 august
 1911 skal herefter lyde således:

§ 2. Som eiendomsskatt blir til bykommunen å utskrive
 minst kr. 2,00 og høist kr. 7,00 på hvert 1000 kroners takst-
 verdi — for eiendommer som drives som gårdsbruk dog høist
 kr. 4,00 på hvert 1000 kroners takstverdi. Når eiendomsskat-
 ten efter § 6, nr. 2 og 3, utskrives med en forskjellig skattøre
 på ubebyggede og på bebyggede grunneiendommer eller på
 bygninger og grunner, kan maksimumsgrensen kr. 7,00 over-

skrides — forsåvidt skatt på ubebyggede grunneiendommer og på grunner angår. Dog må den samlede utskrevne eiendomsskatt ikke utgjøre mer enn kr. 7,00 på hvert kr. 1 000,00 av samtlige eiendommers takstverdi. Under særegne forhold er der også i øvrig adgang til å overskride maksimumsgrensen, kr. 7,00, hvis vedkommende regjeringsdepartement deri samtykker. Dog må eiendomsskatten i intet tilfelle ansettes til mer enn en tredjedel av det hele til utligning bevilgede beløp.

Eiendomsskatten må ikke for noget år forhøies med mer enn kr. 1,00 på hvert 1000 kroners takstverdi. Heller ikke må den nedsettes med mer enn kr. 1,00 på hvert 1000 kroners takstverdi, medmindre dette er nødvendig for, at ikke skatten skal overstige den fastsatte grense. Når vedkommende regjeringsdepartement deri samtykker, kan dog under særegne omstendigheter større nedsettelse eller forhøielse finne sted.

Hvor eiendomsskatt til bykommunen ved denne lovs ikrafttreden ikke utskrives, blir skatten på hvert 1000 kroners takstverdi første år å utskrive med kr. 0,50 og senere hvert år å forhøie med samme beløp, til minimumsgrensen er nådd. Utskrives eiendomsskatt ved lovens ikrafttreden med mindre årsbeløp enn kr. 2,00 på hvert 1000 kroners takstverdi, blir skatten likeledes årlig forhøiet med kr. 0,50 — eller i tilfelle det mindre gjenstående beløp — inntil grensen er nådd.

§ 6. De nærmere regler angående taksering til eiendomsskatt av de faste eiendommer i byene gis av bystyret ved vedtekter, der for å bli gyldige må stadfestes av vedkommende regjeringsdepartement.

I disse vedtekter kan det bestemmes:

1. at undtagelsesvis bygninger og grunner i visse deler av byen eller eiendommer som drives som gårdsbruk, kun for en del av takstverdien skal belegges med eiendomsskatt;
2. at eiendomsskatt blir å utskrive med en forskjellig skattøre på ubebyggede og på bebyggede grunneiendommer;
3. at bygninger og grunner takseres særskilt og pålegges eiendomsskatt efter en forskjellig skattøre;
4. at bystyret, når boligforholdene i kommunen krever det, kan beslutte, at bygning, som helt eller delvis tjener til beboelse, og hvis opførelse er påbegynt efter vedtekstens stadfestelse, skal være helt eller delvis fritatt for eiendomsskatt i et tidsrum av inntil 20 år, regnet fra den tid, da bygningen er ferdig.

§ 10. Forpliktet til å svare skatt til kommunen av sin formue og inntekt — med de begrensninger, som følger av nærværende lov — er:

- a. Personer, som er bosatt eller vedvarende opholder sig innen riket.

7 juli.
Nr. 5.

- b. I riket hjemmehørende aktieselskaper, kommandittaktieselskaper, gjensidige forsikringsselskaper, innkjøps-, forbruks- og produksjonsforeninger (jfr. § 42), døds-, konkurs- og administrasjonsboer samt andre under selvstendig bestyrelse stående selskaper og innretninger.
- c. I utlandet bosatte personer og utenlandske selskaper og innretninger, som utøver eller deltar i nogen næringsdrift eller virksomhet der drives eller bestyres her i riket eller som her i riket besidder formue i fast eiendom eller løsøre eller av sådan eiendom eller løsøre oppebærer inntekt, eller som har godtgjørelse (herunder pensjon) som direktør eller medlem av styre, kontrollkomite e. l. i selskap eller innretning, hjemmehørende her i riket, eller mottar tantième, gratiale og lignende fra sådant selskap eller innretning. Hvor norsk selskap driver virksomhet i utlandet eller er interessert i sådan virksomhet, kan vedkommende regjeringsdepartement på henvendelse treffe avgjørelse om at skatteplikten for godtgjørelse som direktør m. v. samt for tantième, gratiale og lignende skal bortfalle.

Personer, selskaper og innretninger hjemmehørende i et fremmed land er fritatt for å svare skatt av formue i og inntekt av skib ved fart på havn i Norge eller mellem norske havner samt av inntekt ved salg av billetter for befordring av personer ut av riket under forutsetning av at norske personer, selskaper og innretninger i vedkommende land er fritatt for beskatning av tilsvarende virksomhet. I motsatt fall kan Kongen bestemme at utenlandske personer, selskaper og innretninger skal svare skatt av formue i og/eller inntekt av virksomhet som nevnt. Forsåvidt angår inntekt ved salg av billetter for befordring av personer ut av riket gjelder dog dette kun, når salget formidles ved agent eller kommisjonær efter lov om utvandring av 22 mai 1869, jfr. lov av 5 juni 1897 og lov nr. 1 av 16 september 1921. Kongen gir tillike nærmere bestemmelser om skattepliktens utstrekning samt om skattens utligning og innfordring.

§ 11. Mann og hustru lignes underrett for begges samlede formue og inntekt uansett om hustruen har særeieidmidler og derav flytende inntekt og uansett om nogen del av hustruens inntekt er erhvervet forut for ekteskapet. Hustruen kan dog ved å innsende særskilt selvangivelse opnå at den underrett beregnede skatt blir fordelt mellem henne og mannen forholdsmessig efter enhvers formue og inntekt. Når ektefeller er separert eller til stadighet lever adskilt fra hinannen, lignes de særskilt.

Formue og inntekt, som tilhører hjemmeværende barn (herunder adoptivbarn og pleiebarn) under 15 aar, lignes under-

ett med familieoverhodets (farens eller i tilfelle morens) formue og inntekt. Dog lignes barnet særskilt, når det av sin inntekt helt forsørger sig selv og inntekten ikke erhverves i hjemmet eller skyldes familieoverhodets bedrift. Når det tilståes klassefradrag for barn (§ 68), lignes dettes mulige formue og inntekt underrett med forsørgerens.

7 juli.
Nr. 5.

§ 12. Av formue og inntekt svares skatt til den kommune, i hvis distrikt den skattepliktige bor, forsåvidt formuen eller inntekten ikke lovlig er å beskatte i nogen annen kommune her i riket eller gjennom nogen annen ligning.

Om en person skal anses bosatt innen riket, avgjøres efter forholdet den 1 januar i det år, ligningen foretas.

Midlertidig opphold i utlandet ophever ikke skatteplikten, medmindre oppholdet har vart minst 4 år. Dog er der ikke adgang til å beskatte personer, som den 1 januar har oppholdt sig i utlandet minst 1 år, når de godtgjør å ha betalt innskattskatt eller annen dertil svarende skatt for det foregående år i utlandet.

Som bosatt innen riket betraktes også norske skibsførere og andre norske sjøfolk, uansett om de farer med norske eller utenlandske skib, forsåvidt de ikke har tatt fast bopel i utlandet og godtgjør der å ha betalt innskattskatt eller annen dertil svarende skatt for det foregående år.

Utlendinger anses i ethvert tilfelle bosatt her i riket, når de den 1 januar har oppholdt sig her uavbrutt i minst 1 år.

§ 15. Selskaper og andre skattepliktige innretninger (jfr. § 10 b) har i almindelighet å svare skatt av sin samlede formue og inntekt i det distrikt, hvor kontoret er beliggende. Has flere kontorer, blir skatten å erlegge i det distrikt, hvor hovedkontoret ligger. Has intet kontor, skjer beskatningen i det distrikt, hvor vedkommende bestyrelse har sitt sæte. Under egen bestyrelse stående avdeling av selskap eller annen skattepliktig innretning blir å skattelegge særskilt i det distrikt, hvor avdelingen har sitt kontor.

Handelsselskaper og andre næringsdrivende selskaper — herunder konsortier — med personlig solidarisk ansvar lignes ikke som selskaper, hvorimot medlemmene lignes hver for sig for sin hele anpart i selskapets (konsortiets) formue og inntekt. Kommanditister og stille interessenter lignes likeledes hver for sig for sine innskudd og inntekter.

Ved beskatning til kommunene av rederiselskap fremgås på den måte, at formuen og inntekten skattlegges hos selskapet i de distrikter, hvor selskapets aksjonærer eller parthavere bor, således at bopelsdistriktene får så stor andel av selskapets formue og inntekt til beskatning, som motsvarer de innen

7 juli. distriktet den 1 januar i det år, ligningen foretas, bosatte aktionærers eller parthaveres andel i selskapsformuen og selskapsinntekten. Var selskapet oppløst tidligere, legges i stedet til grunn den dag, da fordelingen av midlene til aktionærene (parthaverne) i anledning av oppløsningen påbegyntes. Den andel i selskapsformuen og selskapsinntekten, der representeres av aktier eller parter, tilhørende personer, bosatt i utlandet, skattlegges i det distrikt, hvor kontoret has, eller bestyrelsen foregår. I alle tilfelle blir selskapets samlede formue og inntekt å ansette av ligningsnevnden (ligningsrådet) i dette distrikt (ligningsdistriktet). Jfr. for øvrig § 52, annet ledd, § 55, annet og tredje ledd, § 75, fjerde ledd, og § 104, fjerde ledd. Ved utskrivning av formues- og inntektsskatt til staten skattlegges den hele formue og inntekt i ligningsdistriktet.

Som aktionær (parthaver) i rederiselskap regnes i denne lov den, som den 1 januar i det år, ligningen foretas, står opført i selskapets aktiebok eller liste over parthaverne som eier av vedkommende aktie eller part.

Når aktier (parter) i rederiselskap (herunder også utenlandsk) eies av et annet selskap, som har til formål å eie og forvalte eller for egen regning omsette sådanne aktier (parter), behandles aktiene (partene) som tilhørende de enkelte medlemmer av dette selskap med den på hver fallende andel.

Med rederiselskaper likestilles i denne lov selskaper, som driver fangstvirksomhet på havet eller bergningsvirksomhet.

Drives meieri av aktieselskap, blir formuen og inntekten å skattlegge hos aktieeierne, hvor disse personlig er skattepliktige, forsåvidt selskapet utelukkende eller hovedsakelig tilvirker og forhandler produkter av aktieeiernes gårdsbruk (jfr. § 42).

Forsåvidt angår formue og inntekt, der omhandles i § 13 utenfor bokstav f, skjer beskatning i overensstemmelse med reglene i nevnte paragraf.

§ 18. Personer som er bosatt i utlandet og utenlandske selskaper og innretninger er alene skattepliktige av formue, der er knyttet til, og av inntekt, der oppebæres av sådanne kilder, som nevnes i § 10, bokstav c. De blir å skattlegge i overensstemmelse med forskriftene i §§ 13—15 eller, hvis bestemmelsene i disse paragrafer ikke er anvendelige, i det distrikt, hvor den pågjeldende næringsdrift eller virksomhet foregår.

I utlandet hjemmehørende mottager av godtgjørelse, tantième, gratiale og lignende fra her i riket hjemmehørende selskap eller innretning (§ 10, bokstav c) skattlegges for den mottatte godtgjørelse m. v. i det distrikt, hvor vedkommende selskaps kontor er eller hvor bestyrelsen foregår, jfr. § 15.

Utlending eller utenlandsk selskap, som regelmessig driver

bergning og dermed sammenhengende virksomhet på norsk territorium, beskattes av formuen i og inntekten av den her drevne virksomhet i det distrikt, hvor vedkommende skib lengst har vært stasjonert i inntektsåret. 7 juli. Nr. 5.

§ 19. Er skatteplikten avhengig av bostedet, svares skatten til den kommune, hvor vedkommende person er bosatt den 1 januar i det år, ligningen foretas.

Ved avgjørelsen av, i hvilket distrikt innen riket en person ved det for skatteplikten avgjørende tidspunkt skal anses bosatt, befølges efterstående regler:

- a. Midlertidig opphold i et distrikt medfører ikke skatteplikt til dette, medmindre omstendighetene for øvrig er sådanne, at vedkommende person under oppholdet må anses for å ha sitt virkelige bosted i distriktet. Innvånere i et distrikt, som til enkelte årstider pleier å ta midlertidig opphold i et annet, blir ikke derfor skattepliktige til dette. Har et midlertidig opphold den 1 januar vart uavbrutt minst 1 år, blir oppholdsstedet i almindelighet å betrakte som bosted.
- b. Familieforsørgere anses bosatt i det distrikt, hvor de har sitt hjem, selv om de har sin virksomhet i et annet distrikt og derfor i lengere tid må opholde sig i dette. Har vedkommende erhvervet hjemstavsrett i oppholdskommunen, anses han bosatt der.
- c. Sinnssyke, der er innlagt på asyl eller anbragt i privat forpleining, anses bosatt i det distrikt, hvor de må antas å ha sitt hjem.
- d. Personer, der er fraflyttet sitt tidligere bosted, men ennå ikke er ankommet til det sted, hvor de akter å bosette sig, anses bosatt i det tidligere bostedsdistrikt.

Personer, som ikke har noget fast oppholdssted, ilignes skatt i det distrikt, hvor de efter sine øvrige forhold må antas å ha sitt hjem. Skipsførere og andre sjøfolk blir å iligne skatt i det distrikt, hvor rederiet har kontor, eller hvor bestyrelsen foregår, hvis de ikke har bopel eller hjem annensteds innen riket.

§ 21. Formues- og inntektsskatt kan ikke pålegges:

- a. Kongen og den kongelige familie.
- b. Staten og de samme tilhørende eiendommer, offentlige innretninger og fond.
- c. Fylkes-, herreds- og bykommuner, forsåvidt angår eiendommer og innretninger innen kommunens område.
- d. Norges bank.
- e. Hypotekbanken, Fiskeribanken, Kommunalbanken, Arbejderbruk- og boligbanken, Den norske stats småbruk- og boligbank og hypotekforeninger, hvis planer er stadfestet av Kongen.
- f. Norges Brandkasse og gjensidige brand- og husdyrforsik-

7 juli.
Nr. 5.

ringsforeninger, hvis planer er stadfestet av Kongen, samt gjensidige skibsforsikringsselskaper, som ikke tegner høiere forsikring på en kjøp enn kr. 40 000,00.

g. Selskap eller samlag for omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød eller øl.

h. Universitetet og offentlige skoler.

i. Kirker og milde stiftelser, undtagen forsåvidt angår fast eiendom i fremmede kommuner.

k. Selskaper og innretninger som ikke har erhverv til formål, såsom videnskapsselskaper, kunstforeninger, museer, soldathjem på ekserserplassene, fiskerhjem selskapelige klubber.

Dersom disse instusjoner — soldathjem på ekserserplassene og fiskerhjem undtatt — driver økonomisk virksomhet — derunder også bortleie av fast eiendom som delvis benyttes til eget bruk — blir den deri nedlagte formue og den derav vunne inntekt å beskattes overensstemmende med skattelovens almindelige regler.

l. Det offentlige veivesen og jernbaner, som er til almindelig avbenyttelse.

m. Kanaler.

n. Vannledninger med tilhørende bassenger og dammer, som eies av noen kommune.

o. Utlendinger, der opholder sig i Norge i studieøiemed.

p. Sikringsfondet for sparebanker, lov om sparebanker av 4 juli 1924, syvende kapitel.

De en kommune tilhørende kirkegårder, krematorier (med urnehall og urnelund), sykehuser og sinnssykeasyler, som er beliggende utenfor vedkommende kommunes område, kan ikke pålegges formues- og inntektsskatt, uten forsåvidt der til den pågjeldende innretning er knyttet virksomhet utover dens egentlige formål. I så fall beskattes formuen i og inntekten av denne virksomhet uten fradrag av gjeld eller gjeldsrenter.

Av skipsrederi, som en fylkeskommune driver til lettelse for trafikken til og fra vedkommende fylke eller mellom de forskjellige steder innen fylket, svares ikke skatt, medmindre fylket oppbeholder direkte utbytte av virksomheten.

§ 26. Fullmektig for utlending eller utenlansk selskap eller innretning, der i noen kommune her i riket driver noen virksomhet, som er gjenstand for beskatning, er personlig ansvarlig for de ilgnede skatter.

Ved ligning av medlemmer av de i § 15, annet ledd, omhandlede selskaper er selskapet ansvarlig for skatten, hvis den ikke kan erholdes hos medlemmene. Lignes et medlem av formue og inntekt både i og utenfor selskapet, omfatter dette ansvar alene en så stor del av medlemmets formues- og inntektsskatt, som efter en forholdsmessig fordeling faller på formuen og inntekten i selskapet.

7 juli
Nr. 5.

Hvor bystyret derom har fattet beslutning, kan skatt ilignet hjemmeværende barn (herunder adoptivbarn og pleiebarn), der arbeider i foreldrenes bedrift, opkreves hos vedkommende foreldre. Likeledes kan, efter bystyrets beslutning, skatt ilignet faste tjenere, opkreves hos den husbond, hos hvem vedkommende er i tjeneste ved skattens forfallstid. Dog står adgangen til sådan opkrevnig alene åpen, når foreldrene eller husbonden har mottat skattseddel for den skattepliktige fjorten dager, innen skatten er forfallen. Under lignende betingelser som for tjenere kan — når bystyret så beslutter — skatt, der er ilignet lønsmottagere ved offentlige vei- og jernbaneanlegg, vannutbygning- og reguleringsanlegg, stenbrudd, bergverk og fabrikk og andre industrielle anlegg, opkreves hos arbeidsgiveren eller anleggets bestyrer. Skatten skal i det forrige punktum omhandlede tilfelle avholdes i den skattepliktiges ukes- eller månedslønn i avdrag, hvis størrelse bestemmes av bystyret, og som ikke må overstige 20 pct. av den samlede ukes- eller månedslønn, beregnet uten hensyn til erholdt forskud.

Her i riket hjemmehørende selskaper og innretninger som yder godtgjørelse, tantième, gratiale og lignende til i utlandet hjemmehørende mottager (§ 10, bokstav c, og § 18, annet ledd), er ansvarlig for skatt som ilignes denne av den ydede godtgjørelse m. v.

Når skatt betales av nogen, der efter nærværende paragraf er ansvarlig for samme, kan denne forlange sitt utlegg dekket av den skattepliktige og i tilfelle tilbakeholde eller avkorte dette i hvilket som helst beløp, som han er den skattepliktige skyldig.

§ 36. Til inntekt henregnes — med de i det følgende fastsatte undtagelser og begrensninger — rente av formue, livrente, føderåd og pensjon, enhver fordel, som er vunnet ved eiendom, kapital, arbeide eller virksomhet, hvad enten det oppebårne er innvunnet gjennom et lengere tidsrum eller er erhvervet leilighetsvis eller ved en enkelt anledning, og hvad enten det måtte bestå i underhold, klær, husly, brenne, belysning og desslike, eller i annet, som er anvendt til egen eller familiens nytte eller behagelighet eller til utvidelse av næring eller drift eller til formuesforøkelse.

Til inntekt henregnes ikke formuesforøkelse ved arv eller gave eller ved livsforsikring (til utbetaling ved død eller annet tidspunkt eller begivenhet). Heller ikke henregnes til inntekt beløp som enkelte bedrifter eller enkelte lønnstagere mottar som bidrag av sine respektive organisasjoner. Det samme gjelder bidrag som av staten eller av selskap med offentlig støtte ydes til bestridelse av utgifter ved nydyrkning eller bureisning. Derimot anses som inntekt, hvad der erholdes som tantième,

- 7 juli. gratiale og lignende, hvad der mottas som utdelinger av legater og understøttelsesforeninger, hvad der oppbeøres som regelmessig personlig understøttelse, hvorpå den skattepliktige ifølge lov eller overenskomst har krav, samt vederlagsfri benyttelse av andres rørlige eller urørlige gods.

Hus til beboelse, der benyttes av eieren, regnes som inntekt for denne med den sum, som det antas å koste å leie tilsvarende hus. Andre varige forbruksgjenstander som klær, innbo o. l. anses derimot ikke inntektsgivende, når de brukes av eieren eller hans familie.

Som inntekt medregnes også, hvad der erhverves ved den skattepliktiges og hans husstands håndverks- og husflidsarbeide i hjemmet så vel som husstandens arbeide i den skattepliktiges bedrift. Dog tas intet hensyn til verdien av hustruens og de øvrige familiemedlemmers arbeide med det almindelige husstell.

Understøttelse som her i riket bosatt hustru mottar fra ektefelle i utlandet, regnes — forsåvidt ikke ektefellen lignes her i landet som skattepliktig efter § 12 — som inntekt i den utstrekning hvori understøttelsen anvendes til underhold for den skattepliktige med husstand. Kan nøiaktige opplysninger herom ikke meddeles, blir den del av understøttelsen, som skal regnes som inntekt, å ansette skjønnsmessig. Nærmere regler angående gjennomførelsen av bestemmelsene i nærværende ledd utferdiges av Riksskattestyret.

§ 38. Fra det antatte bruttobeløp av inntekten dras, foruten renter av skatteyderens gjeld, alle utgifter, der skjønnes å være pådratt til inntektens erhvervelse, sikrelse og vedlikeholdelse. Til avdrag kommer således:

- a. Driftsomkostninger, derunder innbefattet lønninger, men ikke utgifter til den skattepliktiges og families underhold og betjening eller til bolig for ham og hans husstand.
- b. Utgifter til vedlikeholdelse og forsikring av hus samt lignende utgifter til skib, fiskebåter, redskaper, og andre som driftsmidler benyttede faste eller rørlige eiendeler, men ikke til innbo og lignende, som brukes i den skattepliktiges eller hans families bopel eller husholdning.
- c. Ordinære avskrivninger for verdiforringelse ved slit og forældelse av skib, båtnøst, anlegg, maskiner, for driften av gårdsbruk nødvendige hus og lignende betydelige driftsmidler, der er bestemt til varig bruk, dog kun i den utstrekning, hvori forringelsen ikke allerede måtte være tatt i betraktning ved befølgelsen av reglene under foranstående bokstaver a og b.
- d. Tap på utestående fordringer i forretningsvirksomhet så vel som annet tap i næring eller forretningsforetagender, dog kun i den utstrekning, hvori tapet ikke allerede måtte være

tatt i betraktning under foranstående bokstaver a og b, og når det er et driftsmiddel, som er tapt, i ethvert fall ikke med større beløp, enn hvad der måtte gjenstå som dets verdi efter fradrag av foretatte avskrivninger i henhold til bokstav c.

7 juli.
Nr. 5.

- e. Leie-, bruks- eller forpaktningsavgift, føderåd, regelmessige understøttelser og lignende utredslar, som den skattepliktige ifølge lov er forpliktet til eller ved overenskomst har forbunnet sig til å yde, og som efter nærværende lovs regler ved beskatningen regnes som inntekt for mottageren.
- f. Skatter og avgifter, der påhviler faste eiendommer eller særskilte bedrifter eller erhverv.
- g. Utgifter ved overtagelse og bestyrelse av embede eller annen tjenestestilling, så vel som byrder, der påhviler sådan stilling, såsom bestallingsgebyr, utgifter til stedfortreder, flytnings-, kontor- og reiseutgifter eller i tilfelle underskudd på den til sådanne utgifters bestridelse tilståtte godtgjørelse. Hvis den skattepliktige under utførelsen av sitt arbeide av hensyn til dette må bo utenfor sitt hjem, kan den merutgift som herved påføres ham, fordres fradratt inntekten. Kan fradragets størrelse ikke nøyaktig beregnes, ansettes det skjønnsmessig.
- h. Tvungne innskudd i pensjonskasse, enkekasse, vikarkasse, til ulykkes-, syke-, invaliditets- eller alderdomsforsikring for den skattepliktige med familie.
- i. Beløp, som ved skibsrederi, fangstvirksomhet på havet eller bergningsvirksomhet avsettes for å dekke utgifter til klassifikasjon eller kjøp av livs- eller assuransepremie, for såvidt det ikke overstiger et rimelig mål.
- k. Beløp som aktieselskaper, kooperative selskaper og bedrifter samt sparebanker avsetter til pensjonsfond og understøttelsesfond, hvis stilling er stadfestet av Kongen, hvis midler ikke i noget tilfelle hefter for den skattepliktiges gjeld, og hvis inntekter heller ikke for nogen del tilfaller den skattepliktige.
- l. Beløp som av sparebanker avsettes til sikringsfondet i henhold til lov om sparebanker av 4 juli 1924 § 51, annet ledd. Skattepliktig som frivillig har erhvervet livsforsikring (til utbetaling ved død eller i levende live), kan ved inntektsansettelsen kreve fradratt de i inntektsåret betalte livsforsikringspremier for et beløp av inntil kr. 400,00, forutsatt at politen er tegnet i norsk selskap eller innretning eller i utenlandsk selskap eller innretning, som ved denne lovs ikrafttreden har eller har hatt tillatelse til å drive forsikringsvirksomhet i Norge. Det samme gjelder premie til frivillig sykeforsikring.

Foreningskontingent kan ikke kreves fratrukket inntekten.

- 7 juli. Innbefatter foreningskontingenten forsikringspremie som kan kreves fratrullet i medhold av bestemmelsene i de foregående ledd av nærværende paragraf, kommer denne del av kontingenten til fradrag. Heller ikke kan mulkt som foreninger illegger sine medlemmer for brudd på medlemsforpliktelser kreves fratrullet inntekten.

Er driftsmiddel av sådan art som omhandlet i bokstav c (herunder dog ikke almindelige forretningseiendommer bestemt for og benyttet til kontorer, butikker, bevertningssaler, losjihus, hoteller o. l.) under ekstraordinære konjunkturførhold erhvervet til overpris, skal denne ved inntektsansettelsen fradras med passende beløp efter ligningsmyndighetenes skjønn. Ved rederinæring kan den skattepliktige forlange fradrag som i forrige punktum nevnt, uansett om det erhvervede skiffet endnu ikke, når ligningen foretas, er ferdigbygget eller satt i drift; dog kan sådan avskrivning av overpris på tonnasje, som er innkjøpt fra utlandet eller kontrahert ved utenlandsk verksted efter 10 april 1920, kun skje av inntekt, som vedkommende skib selv har optjent undtagen i tilfelle, hvor Riksskattestyret — på grunnlag av regler fastsatt av Kongen — meddeler dispensasjon herfra.

Likeledes blir — forsåvidt kommunestyret derom har fattet bestemmelse — å fradra tap, som ved boligbygning opstår derved, at byggeomkostningene overstiger bygningens normalverdi. Dog tilståes sådant fradrag kun i den utstrekning, som av kommunestyret i vedtekt er bestemt, og kun forsåvidt vedtekten er godkjent av vedkommende regjeringsdepartement.

Angående størrelsen av det inntektsfradrag, som blir å innrømme for verdiforringelse av driftsmiddel på grunn av slitt og foreldelse, utferdiges regler av Riksskattestyret i den utstrekning, som anses påkrevet til veiledning for ligningsmyndighetene.

Derhos utferdiger Riksskattestyret almindelige regler, som ligningsmyndighetene vil ha å befølge, når den avskrivning av overpris, særlig om hvilke driftsmidler, der skal anses for å gå inn under denne paragrafs tredje ledd, om avskrivningens størrelse i forhold til inntekten og om antallet av de år, hvorover avskrivningen blir å fordele. Ved utferdigelsen av sådanne regler har Riksskattestyret å søke bistand av sakkyndige.

§ 40. Inntekt av handel og annen næring, hvorfor bokførsel ved lov er foreskrevet, ansettes, når den skattepliktige har drevet næringen i minst 3 år, til, hvad utbyttet har utgjort i gjennomsnitt for de sistforløpne 3 år.

Til grunn for ansettelsen av utbyttet for det enkelte år legges den skattepliktiges årsregnskap, forsåvidt dette er opgjort overensstemmende med de grunnsetninger, der gjelder for en ordentlig forretningsførsel. Herved iakttas følgende:

- a. Ved utbyttets beregning tas hensyn til den forandring i 7 juli. verdi, som den skattepliktiges beholdninger av råstoffer, Nr. 5. ferdige produkter, varer og utestående fordringer ved årets slutning viser i forhold til hans ved årets begynnelse forhåndenværende beholdninger. Varelagerets verdi ansettes herved uten hensyntagen til påregnet handelsgevinst. De utestående fordringers pålydende må ikke nedsettes med større beløp, enn hvad der antas å ville bli uerholdelig.
- b. Hvad der avskrives på verdien av anlegg, maskiner og desslike som følge av forringelse ved slit og foreldelse, kommer ved beregningen av utbyttet til fradrag, forsåvidt de avskrevne beløp ikke overstiger det tilbørlige mål. Derimot tas der ikke hensyn til i regnskapet stedfunne ekstraordinære op- eller nedskrivninger av verdien av faste eendommer.
- c. Kontante penger så vel som produkter og varer, som den skattepliktige uttar til eget forbruk, medregnes i utbyttet med sin fulle verdi. Det samme gjelder om beløp, som den skattepliktige erlegger som formues- og inntektsskatt til stat og kommune.
- d. Utbytte av aktier, der innen riket kommer til beskatning hos vedkommende selskap, medregnes ikke.

Beløp som av sparebank avsettes til eller avskrives på kursreguleringsfond overensstemmende med lov om sparebanker av 4 juli 1924 § 47, fjerde ledd, tas ikke i betraktning ved ansettelsen av bankens inntekt.

Ved beskatning av skipsrederi fradras i utbyttet en viss årlig prosent av skibenes verdi for den forringelse, som disse undergår ved slit og foreldelse. Når verdien ved nedskrivning er redusert til $\frac{1}{4}$ av verdien av skibet som nytt — efter fradrag av antatt overpris, hvis skibet er erhvervet under ekstraordinære konjunkturførhold — tilstedes intet ytterligere fradrag av sådan forringelse. For øvrig utferdiges reglene for nedskrivningen av Riksskattestyret (jfr. § 38, næstsiste ledd).

Når skib, anlegg eller annet, hvis verdiforringelse ved slit og foreldelse er tatt i betraktning ved inntektsansettelsen, tilintetgjøres ved forlis eller annen ulykke, og assurancesummen overstiger den nedskrevne verdi, blir overskuddet å beskatte som inntekt. Det samme gjelder, hvis desslike formuesgjenstander selges, og salgsummen overstiger den nedskrevne verdi. På lignende måte fremgås, hvor assurance- eller salgsummen ligger under den nedskrevne verdi, idet forskjellen i så fall kommer til fradrag i inntekten. Inntekten eller inntektsfradraget medtas ikke ved beregningen av næringens gjennomsnittsutbytte, men blir ved beskatningen i sin helhet å henføre til det år, da assurance- eller salgsummen utbetales.

7 juli. Avskrivninger kommer for regnskapspliktige kun til fradrag, forsåvidt de virkelig er gjennomført i regnskapene.

Nr. 5.

§ 48. Forpliktet til gjennom selvangivelse å gjøre rede for sine formues- og inntektsforhold er:

- a. Skattepliktige selskaper, boer og andre innretninger, samt stat og kommune, hvor de er skattepliktige.
- b. Skattepliktige, hvem det ved lov er pålagt å føre regnskapsbøker.
- c. Medlemmer av de i § 15, annet ledd, omhandlede selskaper.
- d. Andre skattepliktige, som ved nogen av de 3 siste ligninger har vært ansatt i en antatt inntekt av minst kr. 2 000,00 eller har vært lignet i flere distrikter av inntekter, der sammenlagt utgjør minst dette beløp.
- e. Skattepliktige, som uten å inngå under bokstav a—d, i det sistforløpne kalenderår har hatt en nettoinntekt av minst kr. 2 000,00.

Den under bokstav d og e nevnte inntektsgrense kan efter beslutning av bystyret nedsettes eller forhøies til kr. 3 000,00.

Når fylkesskattestyret anbefaler sådan forandring og vedkommende regjeringsdepartement deri samtykker, kan inntektsgrensen besluttes forhøiet til kr. 4 000,00.

Alle skattepliktige er berettiget til å innlevere selvangivelse.

§ 51. Selvangivelsene, som stiles til ligningsnevnden (-rådet) i vedkommende skattedistrikt, innleveres innen utgangen av januar måned. Selvangivelser fra skattepliktige, som henhører under § 48, bokstav a, b og c, behøver ikke å innleveres før utgangen av februar. Når sådanne skattepliktige innen utgangen av februar godtgjør, at deres årsregnskap på grunn av særegne omstendigheter ikke har kunnet avsluttes til denne tid, skal der innrømmes dem den nødvendige utsettelse, dog ikke lenger enn til utgangen av mars. Andre skattepliktige kan om fornødent på ansøking, som må være innkommet til ligningsrådet innen utgangen av januar, tilståes utsettelse inntil utgangen av februar.

§ 55. Skattepliktige selskaper og personer, som ved lov er pålagt å føre regnskapsbøker, er forpliktet til å tilstille vedkommende ligningsnevnd (ligningsråd) avtrykk eller gjenpart av sine årsoppgjør. Er sådant avtrykk eller gjenpart av årsoppgjør ikke tidligere avgitt for de to foregående kalenderår (regnskapsår), er disse skattepliktige på forlangende forpliktet til å tilstille ligningsnevnden (ligningsrådet) lignende avtrykk eller gjenpart for disse år. Næringsdrivende, som ikke er pålagt å føre regnskapsbøker, er forpliktet til på forlangende å tilstille ligningsnevnden (ligningsrådet) oppgjør, som under angivelse så vidt mulig av bruttoinntektens og utgiftenes hovedposter viser, hvorledes den i selvangivelsen opførte inntekt er beregnet.

Selskaper, som driver skibsrederi, og dermed med hensyn

til beskatning likestilte selskaper er forpliktet til innen hvert års 15 februar uopfordret å tilstille ligningsnevnden i det distrikt hvor kontoret has eller bestyrelsen foregår, oppgave over aktiekapitalens størrelse og aktienes (partenes) antall og størrelse samt fortegnelse over aksionærene (parthaverne) med tilføiende av hver enkelts bopel og antall aktier (parter) og disses nummer. Fortegnelsen utferdiges i to eksemplarer, særskilt for hvert av de distrikter, hvor nogen aksionær (parthaver) er bosatt, og således at hver fortegnelse kun omfatter de innen vedkommende distrikt bosatte aksionærer (parthavere). Over aksionærer (parthavere), som er bosatt i utlandet, utferdiges særskilt fortegnelse. Fortegnelsene utferdiges på grunnlag av selskapets aktiebok eller liste over parthavere.

7 juli.
Nr. 5.

Bestyrelsen for et selskap, som eier aktier i rederiselskap eller dermed med hensyn til beskatning likestilt selskap er, forsåvidt § 15, 5te ledd, kommer til anvendelse, forpliktet til på forlangende å meddele oppgave over medlemmenes navn og bopel til vedkommende ligningsmyndighet.

Livrente- og livsforsikringsselskap er forpliktet til på forlangende å meddele ligningsmyndighetene oppgave over de til forsikrede innen distriktet i det sistforløpne år utbetalte beløp. Den samme forpliktelse påhviler styret for pensjonsfond og understøttelsesfond av den art som er nevnt i § 38, bokstav k, forsåvidt angår utbetalte pensjoner og understøttelser.

§ 57. Bestyrelser for private selskaper, foreninger eller innretninger så vel som private arbeidsherrer, husbondsfolk og andre, som har lønnede tjenestemenn, tyende eller andre arbeidere i sin tjeneste, er forpliktet til på forlangende å innsende innberetning om de disse i det sistforløpne år utbetalte lønninger eller ydede godtgjørelser bestående i penger eller i andre ydelser eller fordeler — til ligningsmyndighetene i de distrikter, hvori vedkommende tjenestemenn, tyende eller arbeidere er skattepliktige. Den samme forpliktelse påhviler formenn i faste arbeidslag, som overtar arbeide for egen regning, forsåvidt angår den til lagets medlemmer utbetalte godtgjørelse, og likeledes bestyrelser for selskaper og innretninger, forsåvidt angår godtgjørelse, tantième, gratiale og lignende til i utlandet hjemmehørende mot-tager (§ 15, bokstav c). Innberetningene der avfattes efter en av vedkommende regjeringsdepartement foreskrevet formular, som ligningsnevnden har å tilstille vedkommende, kan fordres avgitt innen utgangen av januar måned.

§ 61. I byer med minst 25 000 innvånere kan bystyret ved vedtekt stadfestet av vedkommende regjeringsdepartement bestemme, at byen skal deles i flere distrikter, og at ligningen for visse deler av ligningsarbeidet skal foregå særskilt for hvert av disse. Antallet av de medlemmer av ligningsnevnden, som skal

7 juli. forrette for de enkelte distrikter, fastsettes i vedtekten. De
Nr. 5. nærmere forskrifter, som nødvendiggjøres ved bestemmelsen om
ligningsarbeidets deling på denne måte, gis likeledes i vedtekten.

§ 62. Til behandling av selvangivelser skal i hvert skattedistrikt opprettes et ligningsråd bestående av 3 medlemmer, der velges av bystyret. Rådets medlemmer kan tas i eller utenfor ligningsnevnden. Hvor fast forretningsfører for ligningsvesenet er ansatt, kan denne beskikkes som det ene medlem av rådet. Rådets formann velges av bystyret, som tillike velger så mange varamenn, som der er medlemmer. Ved vedtekt stadfestet av vedkommende regjeringsdepartement kan bystyret bestemme, at antallet av medlemmer skal være inntil 6 foruten formannen.

Medlemmene innsender til bystyret skriftlig forsikring på ære og samvittighet om å ville bevare taushet angående, hvad de i sin stilling måtte erfare om nogens formues- og inntektsforhold, samt om å ville utføre sitt hverv upartisk efter beste skjønn og overbevisning.

Med hensyn til medlemmenes funksjonstid og gjenvalg gjelder det samme, som er foreskrevet for ligningsnevnden.

Ordningen av rådets virksomhet i forhold til ligningsnevnden utenfor, hvad der herom er bestemt i nærværende lov, fastsettes av bystyret under vedkommende regjeringsdepartements godkjennelse.

Bystyret kan bestemme, at ligningsrådets medlemmer tilståes godtgjørelse for sitt arbeide.

Hvor det i medhold av § 61 bestemmes, at ligningsarbeidet delvis skal foregå særskilt for forskjellige distrikter av byen, kan det også bestemmes, at der skal være særskilt ligningsråd i hvert av disse.

§ 63. Ligningsnevnden, ligningsrådet og overligningsnevnden har krav på å erholde godtgjørelse til lønnet medhjelp og til bestridelse av utgifter ved kontorhold.

Bystyret kan ansette en lønnet fast forretningsfører for ligningsvesenet. For forretningsføreren utferdiger formandskapet en instruks som skal godkjennes av fylkesskattestyret.

§ 66. Den kommunale inntektsskattøren skal herefter utgjøre høist 12 pct. Dog skal der alltid være adgang til å utligne et likeså stort samlet beløp på inntekten som det beløp, der blev utlignet på denne det nærmest foregående år, så lenge skattøren herved ikke bringes til å overskride 15 pct.

Vedkommende regjeringsdepartement kan tillate, at inntektsskattøren enkelte år settes høiere, når bystyret med minst $\frac{2}{3}$ flertall beslutter å andra herom. Forat sådan tillatelse skal meddeles, må det godtgjøres, at ligningsansettelsene er rimelige, at en hensiktsmessig reduksjonstabell er anvendt, og at andre skattefundamenter er forsvarlig utnyttet. Departementet kan

kreve ligningen undergitt nærmere prøvelse av riksskattestyret som, hvor dertil finnes grunn, påbyr omligning under befølgelse av nærmere angitte regler eller anvendelse av en forandret reduksjonstabell. 7 juli. Nr. 5.

Selv om beslutning som i foregående ledd nevnt alene er fattet med almindelig flertall, kan dog departementet gi tillatelse til at skattøren settes høiere enn i første ledd bestemt, når den ved siste skatteligning allerede var over 15 pct. og den for det budgettår andragendet gjelder, blir lavere enn ved siste skatteligning, og det beløp som skal utlignes på inntekten ikke er høiere enn det var i foregående budgettår.

§ 68. Av inntekten skal i almindelighet et visst beløp være skattefritt.

Ansettelsen av det skattefrie beløp skal bero både på antallet av de personer, skattyderen har å forsørge, og på inntektens størrelse.

Til bestemmelse av det skattefrie beløp for hver enkelt skattyder inndeles de skattepliktige i 8 klasser, hvorav

1ste klasse omfatter dem, der ikke har nogen å forsørge;

2nen til 7de klasse omfatter dem, der har henholdsvis 1, 2, 3, 4, 5, 6 personer å forsørge;

8de klasse omfatter dem, der har 7 eller flere personer å forsørge.

Har nogen større forsørgelsebyrde enn der utkreves for å bringe ham op i 8de klasse, forhøies det til hans inntekt svarende skattefrie beløp i 8de klasse for hver overskytende forsørget person med det beløp som utgjør forskjellen mellom det skattefrie maksimumsbeløp i de forskjellige klasser i den tabel som anvendes i distriktet.

Hvilke personer der ved klasseansettelsen skal henregnes til forsørgede, bestemmes av bystyret. Til forsørgede blir dog alltid å henregne den skattepliktiges arbeidsudyktige foreldre samt barn (herunder adoptivbarn og pleiebarn), der er under 15 år, eller ikke arbeidsdyktige, når de virkelig forsørges av den skattepliktige eller efter § 11 lignedes sammen med denne. Ved ligning av mann og hustru underrett (§ 11) blir den ene av dem å opføre som forsørget. Antallet av forsørgede den 1 januar i det år, ligningen foretas, legges til grunn for klasseansettelsen.

§ 69. Den skattefrie del av inntekten utregnes på grunnlag av vedstående tabell.

Tabellen kan besluttes forandret således at alle dens tall forhøies eller nedsettes efter samme prosentsats, som ikke må overstige 50 pct. Med fylkesskattestyrets samtykke kan det derhos bestemmes, at det nederste eller de to nederste reduksjonstrin utgår av tabellen. I så fall undergår maksimumsfradragene i tabellens nederste linje tilsvarende forandring.

7 juli.
Nr. 5.

	K l a s s e							
	1	2	3	4	5	6	7	8
Helt skattefritt grunnbeløp	400	700	1000	1300	1600	1900	2200	2500
$\frac{5}{6}$ —	400—640	700—1030	1000—1420	1300—1810	1600—2200	1900—2590	2200—2980	2500—3370
$\frac{4}{6}$ —	640—880	1030—1360	1420—1840	1810—2320	2200—2800	2590—3280	2980—3760	3370—4240
$\frac{3}{6}$ —	880—1120	1360—1690	1840—2260	2320—2830	2800—3400	3280—3970	3760—4540	4240—5110
$\frac{2}{6}$ —	1120—1360	1690—2020	2260—2680	2830—3340	3400—4000	3970—4660	4540—5320	5110—5980
$\frac{1}{6}$ —	1360—1600	2020—2350	2680—3100	3340—3850	4000—4600	4660—5350	5320—6100	5980—6850
Av inntekter over sist anførte grensebeløp er skattefritt...	1000	1525	2050	2575	3100	3625	4150	4675

I distrikter som ved ligningen for 1927—1928 har anvendt tabell med prosentvis forhøielse av det skattefri fradrag (lov av 18 februar 1921, § 2), kan tallene i vedstående tabell forhøies efter prosentsatser som er høiere i en høiere klasse enn i en lavere eller nedsettes efter prosentsatser som er høiere i en lavere klasse enn i en høiere. Prosentsatsenes stigning eller synkning må dog alltid være like stor fra klasse til klasse. 7 juli. Nr. 5.

Omgjørelsen av den av ligningsmyndigheten ansatte inntekt (den antatte inntekt) til den inntekt, hvorpå skatten skal fordeles (den skattbare inntekt) skjer på følgende måte:

Utgjør den antatte inntekt i hver av de 8 klasser i tabellen henholdsvis kr. 1 600,00, kr. 2 350,00, kr. 3 100,00, kr. 3 850,00, kr. 4 600,00, kr. 5 350,00, kr. 6 100,00 og kr. 6 850,00 eller derover (eller tilsvarende beløp, om tabellens tall er besluttet forhøiet eller nedsatt eller om det nederste eller de to nederste reduksjonstrin er sløifet), fremkommer den skattbare inntekt ved fradrag av det i tabellens (i tilfelle den forandrede tabells) nederste linje for den pågjeldende klasse opførte beløp.

Er den antatte inntekt mindre enn foranførte beløp, men større enn de i tabellen opførte helt skattefrie grunnbeløp, fremkommer den skattbare inntekt i hver klasse ved fradrag av det skattefri grunnbeløp samt derhos av en så stor brøkdel av av de overskytende inntektsdeler, som angis under de i tabellen opførte reduksjonstrin.

Er den antatte inntekt ikke større enn det helt skattefri grunnbeløp, blir ingen skatt å iligne vedkommende.

Videre kan det med fylkesskattestyrets samtykke bestemmes, at antatt inntekt inntil et visst beløp ikke blir å skattlegge til kommunen. Det fritatte beløp kan utgjøre inntil kr. 1 000,00, kr. 1 200,00, kr. 1 400,00, kr. 1 800,00, kr. 2 200,00, kr. 2 600,00, kr. 3 000,00 og kr. 3 400,00 i henholdsvis 1ste, 2nen, 3dje, 4de, 5te, 6te, 7de og 8de klasse og ytterligere kr. 400,00 for hver overskytende forsørget person utover hvad der kreves for å bringe skattyderen op i 8de klasse. Er sådan bestemmelse fattet, må skattebeløpet til kommunen ikke settes høiere enn at skattyderen beholder det fritatte beløp ubeskåret av skatten.

Der skal ved offentlig foranstaltning til bruk for ligningsnevndene utarbeides beregningsskjemaer, der viser den skattbare inntekts beløp under forskjellige alternativer for reduksjonen av den antatte inntekt.

§ 70, siste ledd. Under særegne omstendigheter kan amtskattestyret tillate andre forandringer i reduksjonstabellene enn de, som der i forrige paragraf er åpnet adgang til. Likeledes kan Riksskattestyret foreskrive andre forandringer i tabellene, når det efter § 66 påbyder omgjørelse av en ligning. Også de for

7 juli. landdistriktene foreskrevne reduksjonstabeller kan benyttes, når
Nr. 5. amtsskattestyret og vedkommende regjeringsdepartement deri samtykker. I så fall kommer også til anvendelse de for landdistriktene fastsatte grenser for inntektsbeløp, som kan fritas for beskatning.

§ 78. Summen av den for en skattyder ansatte formue kan avrundes nedad til det nærmeste antall kroner, der er delelig med 100, når formuen utgjør mindre enn kr. 10 000,00, og ellers til det nærmeste antall kroner, der er delelig med 1 000.

Summen av den for en skattyder ansatte inntekt kan avrundes nedad til det nærmeste antall kroner, der er delelig med et tall, som når inntekten utgjør mindre enn kr. 1 000,00, ikke er større enn 25 og ellers ikke er større enn 100. Likeledes kan den skattbare inntekt avrundes nedad til det nærmeste med 10 eller 5 delelige tall.

Rederiselskap og dermed med hensyn til beskatning likestilt selskap skattlegges ikke i bopelsdistriktene for formuesbeløp under kr. 200,00 og inntektsbeløp under kr. 20,00. Beløp under denne størrelse skattlegges underrett i ligningsdistriktet. For sådant selskap foretas ikke avrunding av ansatt formue eller inntekt.

Nogen annen avvikelse må ikke av nogen som helst grunn gjøres hverken til forhøielse eller nedsettelse av den formue eller inntekt, som opføres.

Når utredelsen av den fulle skatt antas på grunn av særegne omstendigheter å ville falle særdeles trykkende for eller av andre grunner særdeles ubillig imot nogen skattepliktig, kan ligningsnevnden herom gjøre forestilling til bystyret (formannskapet) og anbefale vedkommende til nedsettelse eller eftergivelse av skatten.

§ 79. Skatteligningen bør være tilendebragt innen 1 juni. Ligningsnevndens forhandlinger — derunder indbefattet de vedtatte takseringsregler — innføres i en av formannskapets ordfører autorisert protokoll.

Efter skatteligningens tilendebringelse besørger ligningsnevndens formann utlagt til almindelig eftersyn på et eller flere steder en skatteliste over samtlige skattepliktige. Denne liste skal inneholde de anvendte ligningsregler, reduksjonstabellen, skattøren, den ilignede skatt samt formue, inntekt og klasse, hvorefter hver enkelt skattepliktig er skattlagt til kommune og stat. Utleggelsen kunngjøres på sedvanlig måte. Samtidig med utleggelsen gis utenbysboende skattydere i rekommandert brev meddelelse om den ilignede skatt samt formue, inntekt og klasse.

Enhver skattlignet kan ved henvendelse til ligningsnevnden (ligningsrådet) erholde opplysning om, hvorledes ligningsansettelsene for hans eget vedkommende er fremkommet.

Det samme gjelder en ligningsinstans i et skattedistrikt, hvor nogen aktionær (parthaver) i rederiselskap eller dermed med hensyn til beskatning likestilt selskap er bosatt, overfor en ligningsinstans i det skattedistrikt, hvor selskapets ligningsansettelser er foretatt. 7 juli. Nr. 5.

Samtidig med ligningsforretningens tilendebringelse har ligningsnevnden å oversende til statens og kommunens oppebørselsbetjenter bekreftede utskrifter av ligningen henholdsvis for stats- og kommuneskattens vedkommende. Senest 4 uker etter ligningsforretningens tilendebringelse avgir ligningsnevndens formann gjennom fylkesmannen innberetning til vedkommende regjeringsdepartement i den form, som dette foreskriver. Samtidig har ligningsnevnden å oversende til fylkesskattestyret en bekreftet avskrift av ligningsforretningen i dens helhet og til statens oppebørselsbetjent en bekreftet utskrift av statsskatte-ligningen, hvilken utskrift blir å benytte ved ligningens revisjon.

Over skatt ilignet rederiselskap og dermed med hensyn til beskatning likestilt selskap sender boligdistriktenes ligningsnevnd innen 1 september i skattåret opgave til ligningsnevnden i ligningsdistriktet. Er der ved nevnte tidspunkt ennå ikke truffet avgjørelse angående fordelingen mellom distriktene, jfr. § 75, fjerde ledd, sendes opgave over skatten snarest mulig etterat underretning om den riktige fordeling er mottatt. Ligningsdistriktets ligningsnevnd avgir på grunnlag av de innkomne oppgaver, etterat disse er sammenholdt med de øvrige foreliggende opplysninger, til kommunens oppebørselsbetjent en samlet fortegnelse over de skattebeløp, som er ilignet selskapet i de enkelte skattedistrikter, med tilføiende av formue og inntekt for hvert distrikt. Samtidig tilstilles selskapet tilsvarende underretning.

Innløper de i § 75, tredje og fjerde ledd, omhandlede oppgaver etter ligningens avslutning, har ligningsnevndens formann å dra omsorg for, at omberegning av den pågjeldende skattepliktiges statsskatt og utregning av byskatt skjer snarest mulig, og at fornøden underretning meddeles vedkommende oppebørselsbetjent.

§ 80. Klage over ligningen må for å komme i betraktning inngis skriftlig til ligningsnevndens formann (ligningsrådet) innen 3 uker fra den dag, da skattelistsens utleggelse blev kunngjort.

Klage kan gå ut på:

- a. At klageren urettelig er skattlagt eller forbigått, er skattlagt etter en for høi eller for lav ansettelse av formue eller inntekt eller henført til en feilaktig klasse.
- b. At nogen annen skattepliktig urettelig er forbigått, er skattlagt etter en for lav ansettelse eller henført til en for lavt beskattet klasse.

7 juli.
Nr. 5.

Klage av sistnevnte art må være fremført enten av statens oppebørselsbetjent eller av en eller flere, hvis pålignede kommuneskatt utgjør i det minste enten kr. 200,00 eller 5 pct. av, hvad der i det hele er utlignet. Begge arter av klager skal inneholde bestemte påstander, støttet til forklaringer om de efter klagerens formening sanne forhold.

Klage over ansettelse, der er foretatt av ligningsrådet, behandles av dette, andre klager behandles av ligningsnevnden.

Efter klagefristens utløp, og efterat de undersøkelser, der måtte finnes fornødne, er anstilt, blir hver klage særskilt å avgjøre ved kjennelse, som i korthet skal begrunnes. Kjennelsen og grunnene tilføres protokollen. Ingen forhøiet eller ny ansettelse må skje i anledning av sådan klage som omhandlet under bokstav b, førenn der har vært gitt vedkommende skattepliktige anledning til å uttale sig.

Når behandlingen av samtlige klager er tilendebragt, besørger ligningsnevndens formann utlagt til eftersyn en liste over ansettelsene for samtlige skattepliktige, hvis ligning har været påklaget. Klagebehandlingens avslutning og listens utleggelse kunngjøres på sedvanlig måte. Enhver klager kan ved henvendelse til ligningsnevndens eller i tilfelle ligningsrådets formann i overensstemmelse med, hvad derom er foreskrevet i kunngjørelsen, erholde opplysning om sin klages avgjørelse og om, hvorledes avgjørelsen er begrunnet. Samtidig med utleggelsen gis utenbys skattydere meddelelse om avgjørelsen av inngitt klage. Meddelelsen sendes i rekommandert brev.

Klage over ligning av rederiselskap og dermed med hensyn til beskatning likestilt selskap kan blott inngis til ligningsmyndighetene i ligningsdistriktet. Ligningsnevnden i en aktionærs (parthavers) bopelsdistrikt kan inngi klage over, at et sådant selskap urettelig er forbigått eller skattlagt efter en for lav ansettelse.

§ 87. Er der klaget over, at ansettelsen er for høi, men det av de foreliggende opplysninger fremgår, at den i virkeligheten er for lav, er vedkommende ligningsinstans berettiget til å forhøie ansettelsen.

Ligningsnevnden (ligningsrådet) og overligningsnevnden kan også i tilfelle, hvor der ikke foreligger klage, under klagebehandlingen foreta fornøden beriktigelse, når det viser sig, at nogen skattepliktigs formue, inntekt eller skatt er opført med uriktig beløp på grunn av beregnings- eller skrivefeil, eller at nogen skattepliktig — uansett av hvilken grunn — urettelig er forbigått. Likeledes kan de samme myndigheter under klagebehandlingen uten klage foreta beriktigelse, når det godtgjøres, at en skattepliktigs formue eller inntekt — uansett av hvilken grunn er for høit eller for lavt ansatt, eller at nogen, der er ilignet

skatt, overhodet ikke er skattepliktig i distriktet eller for nogen bestanddel av sin formue eller inntekt urettelig er skattlagt i dette. Forhøielse av ligningsmyndighetenes skjønnsmessige ansettelse kan dog ikke foretas, medmindre feilen er bevirket ved uriktige opplysninger fra den skattepliktige, eller denne har undlatt å levere selvangivelse eller næringsopgave eller å meddele vedkommende ligningsmyndighet nogen ellers avkrevet opplysning.

7 juli.
Nr. 5.

I alle tilfelle, hvor forandringen medfører skatteforhøielse for nogen skattepliktig eller skattleggelse av nogen, som før er forbigått, skal der først gis vedkommende anledning til å uttale sig. Er forhøielsen eller skattleggelsen foretatt av overligningsnevnden har skattyderen adgang til innen 4 uker efter bekjentgjørelsen om utleggelsen av overligningsnevndens klagebehandling å påanke ansettelsen til fylkesskattestyret.

§ 89. Fylkesskattestyret er den øverste ligningsinstans innen fylket.

Som fylkesskattestyre forretter fylkesutvalget under tiltredelse av et blandt fylkets skattepliktige byinnvånere valgt medlem. Hvor der innen fylket kun finnes en by, velges dette medlem av dennes kommunestyre; hvor der er flere byer, velges der for disse et felles medlem i et møte av byenes ordførere og viceordførere sammenkalt og bestyrt av fylkesmannen. For dette medlem velges samtidig en eller to varamenn. Faller ved valget stemmetallet like på flere personer, avgjøres det ved omvalg eller hvis dette ikke leder til noget resultat, gjennom loddtrekning, hvem der skal anses valgt. Valget gjelder for 4 år.

Derhos tiltredes fylkesskattestyret for hvert skattedistrikt av et av distriktets kommunestyre årlig valgt medlem, for såvidt der blir spørsmål om forandring i vedkommende distrikts ligning.

I Oslo og Bergen består fylkesskattestyret foruten av fylkesmannen, som er styrets formann, av 4 for 4 år ad gangen blandt byens skattepliktige innvånere av bystyret valgte medlemmer, blandt hvilke hvert annet år fratrer de to medlemmer, som har fungert lengst. Ved det første valg efter denne lovs ikrafttreden velges samtlige medlemmer; ved næste valg fratrer de to medlemmer, som dertil uttas ved loddtrekning. Hvert annet år velges tillike 4 varamenn for 2 år ad gangen.

Særskilt valgte medlemmer av fylkesskattestyret og varamenn kan gjenvelges, men har rett til å undslå sig for gjenvalg for de påfølgende 4 år, når de har gjort tjeneste som medlemmer av styret i 4 sammenhengende år.

Medlemmer av fylkesskattestyret tilkommer skyss- og kostgodtgjørelse i overensstemmelse med lov av 25 juni 1926 nr. 1.

Fylkesskattestyret er berettiget til å erholde godtgjort ut-

- 7 juli. gifter til lønnet medhjelp så vel som reiseutgifter for fylkesskattestytrets sekretær og formannen tillike de forøkede kontorutgifter som hans og hans kontorpersonales arbeide i anledning av fylkesskattestytret medfører, forsåvidt den embedet bevilgede almindelige kontorholdsgodtgjørelse derved måtte overskrides.
- Nr. 5.

§ 90. Til fylkesskattestytret kan klages over at hele ligningen er uriktig eller at enkelte klasser eller grupper av skattepliktige er for høit eller for lavt lignet:

1. Av vedkommende regjeringsdepartement.
2. Av kommunestyret i et under vedkommende fylkesskattestyre hørende skattedistrikt.
3. Av minst 5 skattlagte personer innen vedkommende skattedistrikt i fellesskap.

Av vedkommende regjeringsdepartement og av et kommunestyre i et under vedkommende fylkesskattestyre hørende skattedistrikt kan også klages over at enkelte skattepliktige er for høit eller for lavt lignet.

Klagen som skal inneholde bestemte påstander støttet til forklaringer om de efter klagerens mening sanne forhold innsendes skriftlig til fylkesskattestytret innen 6 uker fra den dag da skattelistens utleggelse blev kunngjort.

Klage som inngis av vedkommende regjeringsdepartement anses dog alltid betimelig inngitt, hvis den innkommer til fylkesskattestytret innen 4 uker fra den dag da departementet mottok innberetning om den pågjeldende ligning.

§ 91. Skattepliktig, der påstår for nogen del av sin formue eller inntekt samtidig å være ilignet kommuneskatt i flere skattedistrikter, kan efter forgjeves klage til nogen overligningsnevnd eller særskilt klagenevnd forlange fylkesskattestyrets avgjørelse av, hvorledes hans samlede formue og inntekt rettelig blir å ansette og fordele til beskatning mellem vedkommende skattedistrikter. Forlangendet må være innkommet til fylkesskattestytret innen 4 uker fra den dag, da avslutningen av overligningsnevndens klagebehandling blev kunngjort eller underretning om særskilt klagenevnds avgjørelse mottatt. Ligger distriktene innen forskjellige fylker, blir spørsmålet å forelegge Riksskattestytret.

På samme måte kan Riksskattestyrets avgjørelse forlanges, hvis lønn, honorar, tantième eller lignende i henhold til § 41, annet ledd, er skattlagt både hos selskapet og hos den person som har oppebåret beløpet eller hvis flere skattepliktige i henhold til § 46, første ledd, samtidig helt eller delvis er skattlagt for samme formue eller inntekt. Avgjørelsen kan for de i nærværende ledd omhandlede tilfelle forlanges av enhver av de pågjeldende skattepliktige.

Industrielle og handelsvirksomheter, hvis formue og inn-

tekt beskattes i forskjellige distrikter, kan begjære sin angivelse med forslag til fordeling av beskatningen mellom de forskjellige distrikter (jfr. § 52) forelagt fylkesskattestyret, hvis ligningsnevnden (ligningsrådet) ved sin ansettelse av den skattepliktiges formue eller inntekt går ut fra en annen fordeling enn av den skattepliktige opgitt. Er de forskjellige anlegg beliggende innen forskjellige fylker, ligger avgjørelsen hos Riksskattestyret.

7 juli.
Nr. 5.

Den samme rett som i nærværende paragraf er tillagt vedkommende skattepliktige, har også de interesserte distrikters kommunestyre (formannskaper) og ligningsmyndigheter.

Inntekt, der vinnes ved hugst av tømmer i egen skog, kan ikke medtas ved den fordeling, som foretas av vedkommende ligningsinstans efter nærværende paragrafs tredje ledd, jfr. § 13, næstsiste ledd.

Fylkesskattestyret eller Riksskattestyret kan i en sak, som innbringes i henhold til denne paragraf, pålegge skattyderen eller vedkommende kommune å innbetale til statskassen til dekning av dennes omkostninger et skjønsmessig ansatt beløp, når:

1. Saken finnes innbragt uten tilstrekkelig grunn.
2. Saken er foranlediget ved, at nogen av de pågjeldende distrikters ligningsmyndigheter ikke har tatt hensyn til en av fylkesskattestyret eller Riksskattestyret tidligere avsagt kjennelse angående samme distrikts ligning.
3. Sakens behandling er forsinket ved, at nogen av partene har vist forsømmelighet ved besvarelsen av fylkesskattestyrets eller Riksskattestyrets skrivelser.

§ 92. Fylkesskattestyret gjennomgår og prøver de utførte skatteligninger og avgjør ved begrunnet kjennelse de innankede skattesaker. Det kan hvad enten klage er inngitt eller ikke ved begrunnet kjennelse forhøie eller nedsette ansettelsen for alle eller en eller flere klasser eller grupper eller enkelte skattepliktige efter å ha innhentet erklæring fra ligningsnevnden og for såvidt angår enkelte skattydere også fra disse. Likeledes kan det hvor der forekommer vesentlige feil, påby ny ligning uten bestemt forhøielse eller nedsettelse, men med angivelse av de regler og den målestokk hvorefter ligningen skal utføres. Fylkesskattestyret påser dessuten at ligningsnevnden har foretatt den i § 77, annet ledd, omhandlede forhøielse av formues- og inntektsansettelsene for skattydere som ikke har opfylt sin selvangivelsesplikt. Er sådan forhøielse uten tilstrekkelig grunn undlatt, påbys ny ligning av disse skattydere.

Den nye ligning utføres av den for tiden fungerende ligningsnevnd overensstemmende med de av fylkesskattestyret gitte påbud og anvisninger. Den innsendes derefter til fylkes-

7 juli. skattestyret til godkjennelse. Fylkesskattestyret kan dog selv
Nr. 5. utføre den nye ligning, når den finner det hensiktsmessig.

Særsilt forhøielse av enkelt skattyders ligning kan ikke foretas senere enn 2 år fra utgangen av det pågjeldende inntektsår. Før forhøielse foretas, må der gis skattyderen og ligningsnevnden (-rådet) anledning til å uttale sig. Behandling av enkelt skattyders ligning kan finne sted uten tilkallelse av det i § 89, tredje ledd, omhandlede kommunevalgte medlem.

Når fylkesskattestyret finner feilene ved en ligning av mindre betydning kan det undlate å påby omlligning og i stedet pålegge ligningsnevnden ved den følgende ligning å beriktige feilene overensstemmende med de av fylkesskattestyret gitte forskrifter.

Enhver skattyder er forpliktet til å innsende sådanne oppgjør eller gjenparter av oppgjør, som omhandlet i § 55, første ledd, og meddele andre opplysninger om sine formues- og inntektsforhold, når fylkesskattestyrets formann begjærer det, samt til på forlangende å gi nogen av styret eller dets formann dertil bemyndiget adgang til eftersyn av sine regnskapsbøker. Etterkommes ikke begjæringen, har vedkommende tapt sin klagerett (§ 97, nr. 3).

Fylkesskattestyret bestemmer efter samråd med vedkommende ligningsnevnd hvorledes kladdelistene i distriktet skal innrettes og føres. Kladdelisteskjemaene skal godkjennes av Riksskattestyret.

§ 93. Når fylkesskattestyret har tilendebragt skatteligningen for et distrikt utferdiger det en forklaring angående de fattede beslutninger og avsagte kjennelser. Forklaringen tilstilles kommunestyrets ordfører, der avgir fornøden meddelelse til ligningsnevnden. Denne besørger forklaringen utlagt til eftersyn i 2 uker, hvorom kunngjørelse skjer på sedvanlig måte.

Om særskilt avgjørelse vedkommende enkelt skattyder skal denne snarest mulig gis underretning i rekommandert brev.

Fylkesskattestyret avgir derhos innberetning om den foretatte gjennomgåelse av skatteligningene til vedkommende regjeringsdepartement og til Riksskattestyret.

§ 94. Fylkesskattestyret kan forlange adgang for ett eller flere medlemmer eller for fylkesskattestyrets sekretær til å delta i ligningsnevndens forhandlinger, dog uten stemme.

§ 95. Når det finnes tjenlig, kan vedkommende regjeringsdepartement bestemme:

- a. At fylkesskattestyrets faste medlemmer og formennene i ligningsnevndene i det hele distrikt eller deler derav under ledelse av fylkesskattestyrets formann skal avholde møter innen ligningen påbegynnes, eller efterat den er avsluttet, for å overlegge angående den fremgangsmåte, som ved

ligningen bør bli å iaktta, navnlig i øiemed å opná den størst mulige likhet i inntekts- og formuesansettelsene. 7 juli.
Nr. 5.

Til møtet kan også efter departementets nærmere bestemmelse innkalles forretningsførerne ved ligningsvesenet.

- b. At to eller flere fylkesskattestyre skal tre sammen for å pleie overlegninger angående skatteligningsforholdene i deres distrikter og derom avgi innberetning til departementet.

På reiser til de under bokstav a omhandlede møter tilkommer ligningsnevndenes formenn og forretningsførere skyss- og kostgodtgjørelse som for ordførere bestemt.

§ 97. Til Riksskattestyret kan ankes:

1. Av vedkommende regjeringsdepartement innen 6 uker efter mottagelsen av fylkesskattestyrets innberetning om dets gjennomgåelse av ligningene — over at hele ligningen er uriktig eller at enkelte klasser eller grupper eller enkelte skattepliktige er for høit eller for lavt lignet.
2. Av vedkommende kommunestyre over fylkesskattestyrets kjennelse hvorved alle eller en eller flere klasser eller grupper eller enkelte skattydere i distriktet antas å ville bli for høit eller for lavt beskattet. Klagen må være inngitt skriftlig til Riksskattestyret innen 6 uker fra den dag da utlegelsen av forklaringen om fylkesskattestyrets kjennelse blev kunngjort.
3. Av skattyder, hvis formue eller inntekt er forhøiet av fylkesskattestyret ved særskilt behandling. Klagen må være inngitt skriftlig til Riksskattestyret innen 4 uker fra mottagelsen av meddelelsen om fylkesskattestyrets avgjørelse.

§ 98. Når en ligning er innbragt for Riksskattestyret i henhold til § 97 eller § 66, foretar Riksskattestyret de undersøkelser og innhenter de erklæringer og opplysninger som det anser fornødne. Det kan beslutte forhøielse eller nedsettelse for alle eller en eller flere klasser eller grupper av skattepliktige efterat der er innhentet erklæringer fra ligningsnevnden og fylkesskattestyret og for enkelt skattepliktig efterat der er gitt denne personlig eller ved fullmektig samt ligningsnevnden (-rådet) anledning til å uttale sig. Likeledes kan det hvor der forekommer vesentlige feil påby ny ligning uten bestemt forhøielse eller nedsettelse, men med angivelse av de regler og den målestokk hvorefter ligningen skal utføres.

Den nye ligning utføres av den for tiden fungerende ligningsnevnd overensstemmende med de av Riksskattestyret gitte påbud og anvisninger. Den innsendes derefter gjennom fylkesskattestyret til Riksskattestyret til godkjennelse. Riksskattestyret kan dog selv utføre den nye ligning, når det finner det hensiktsmessig.

Når Riksskattestyret finner feilene ved en ligning av mindre

- 7 juli. betydning, kan det undlate å påby omligning og i stedet pålegge
Nr. 5. ligningsnevnden ved den følgende ligning å beriktige feilene overensstemmende med de i kjennelsen gitte forskrifter. Fylkesskattestyret skal da ved sin gjennomgåelse av ligningen uttale sig om hvorvidt og hvorledes dette pålegg er etterkommet.

Riksskattestyret avgir innberetning til vedkommende departement om ikke påklagede feil som det blir opmerksom på ved en ligning. I dette øiemed kan det gjennomgå og prøve også en ikke påklaget ligning. Departementet kan innen 4 uker fra beretningens mottagelse påklage ligningen.

Åpenbare feil ved enkelte skattyderes ligning kan Riksskattestyret beriktige eller påby beriktiget, også uten at der foreligger klage. Særskilt forhøielse av enkelt skattyders ligning i henhold til denne bestemmelse kan ikke foretas senere enn 3 år fra utgangen av det pågjeldende inntektsår. Før forhøielse foretas, må der gis skattyderen og ligningsnevnden (rådet) anledning til å uttale sig.

Enhver skattyder er forpliktet til å innsende sådanne oppgjør eller gjenparter av oppgjør som omhandlet i § 55, første ledd, og meddele andre opplysninger om sine formues- og inntektsforhold, når Riksskattestyrets formann eller nogen av styret eller dets formann dertil bemyndiget begjærer det, samt til på forlangende å gi nogen av styret eller dets formann dertil bemyndiget adgang til eftersyn av sine regnskapsbøker.

Riksskattestyret gir hurtigst mulig vedkommende kommune- styres ordfører meddelelse om sine avgjørelser. I øvrig forholdes som i § 93, annet og tredje punktum foreskrevet.

Riksskattestyret avgir beretning om sine beslutninger og kjennelser til vedkommende regjeringsdepartement.

§ 99. Er ny skatteligning foretatt efter fylkesskattestyrets eller Riksskattestyrets kjennelse, har ligningsnevnden efter sam- mes tilendebringelse å avgi gjennom fylkesskattestyrets formann innberetning om den til vedkommende regjeringsdepartement på samme måte som i § 79 foreskrevet.

Med hensyn til utleggelse av den nye ligningsforretning gjelder samme regler som for den oprinnelige ligning.

Over sådan ny ligning kan ikke inngis klage til lignings- nevnden (ligningsrådet), overligningsnevnden eller særskilt klage- nevnd.

Undlater en ligningsnevnd (et ligningsråd) å etterkomme en av fylkesskattestyret eller Riksskattestyret i henhold til § 92 eller § 98 avsagt kjennelse, hvorved ny ligning påbys, skal vedkommende fylkesmann efter fylkesskattestyrets eller Riksskattestyrets forlangende forelegge ligningsnevndens (lig- ningsrådets) medlemmer en løpende mulkt til bykassen for hvert medlem for hver uke, som forløper fra den i forelegget satte

frist, inntil den påbudte ligning er utført og innberettet til fylkesskattestyret. Mulkten inndrives ved utpantning. Fylkesskattestyret eller Riksskattestyret kan efter innstilling fra fylkesmannen fritta ligningsnevnden (ligningsrådet) eller enkelte medlemmer fra mulkten, når det opplyses tilstrekkelig undskyldende omstendigheter.

§ 104. Formues- og inntektsskatt til bykommunen og staten blir å innbetale med det beløp, hvortil den opprinnelig er utregnet, selv om der ikke innen de fastsatte terminer er skjedd endelig avgjørelse angående skatteansettelse, hvorover der er ført klage, eller som står under prøvelse ved overordnet instans.

Når ved endelig beslutning skatten blir nedsatt, erholdes det for meget erlagte tilbakebetalt. Blir skatten forhøiet, har den skattepliktige å innbetale det manglende. Innbetalingen skjer ved den sedvanlige betalingstermin, eller, hvis der er fastsatt flere terminer, ved den siste av disse. Dog kan innbetaling i intet tilfelle fordres, forinnan der er hengått 4 uker fra den dag, da avslutningen av klagebehandlingen eller om-ligningen blev kunngjort eller i tilfelle underretning om avgjørelsen tilstilt den skattepliktige. Det her bestemte gjelder også for innbetaling av skatt, der først er utskrevet ved ligningsnevndens (ligningsrådets) klagebehandling eller efter de overordnede instansers kjennelser.

Ved tilbakebetaling av skatt i henhold til klageavgjørelse tilbakebetales også renter som er betalt av skattebeløpet i henhold til § 103. Hengår der i sådant tilfelle over 6 måneder fra skattens innbetaling inntil tilbakebetaling finner sted, godtgjøres for det overskytende tidsrum 6 pct. årlig rente av skattebeløpet, dog kun forsåvidt rentebeløpet utgjør minst kr. 10,00.

Leder avgjørelsen av spørsmålet om fordeling av et rederiselskaps eller dermed med hensyn til beskatning likestilt selskaps formue og inntekt (§ 75, fjerde ledd) til en annen fordeling enn den, som er lagt til grunn ved skatteberegningen, plikter den kommune, som har fått for meget skatt, å betale til den annen eller de andre kommuner det skattebeløp, som rettelig tilkommer dem med tillegg av 6 pct. årlig rente.

Er en ligning bragt under prøvelse av domstolene, har vedkommende skattyder å innbetale den omtvistede skatt, hvis denne utgjør minst kr. 5 000,00. Innbetales mer enn, hvad der ved endelig domsavgjørelse tilkjennes kommunen eller staten, har disse å tilbakebetale det for meget erlagte med 6 pct. årlig rente fra innbetalingen.

§ 107. Ved utpantning for de i denne lov omhandlede skatter kan der, hvor annet tilstrekkelig utleg ikke kan erholdes, tas utlegg i ennu ikke optjente terminer av lønninger i offent-

7 juli.
Nr. 5.

- 7 juli. Nr. 5. lige eller private tjenesteforhold så vel som i annen fremtidig kontraktsmessig sikret arbeidsfortjeneste samt likeledes i fremtidig forfallende terminer av pensjoner og lignende inntekter. Er der meddelt vedkommende prinsipal eller arbeidsgiver eller den kasserer, av hvilken den pågjeldende lønn, pensjon eller understøttelse utbetales, underretning om, at sådant utlegg er tatt, er han forpliktet til, når den skattepliktiges tilkommende forfaller, å tilbakeholde det til skattens dekkelse fornødne beløp og å utbetale samme til vedkommende skatteopkrever. Det blir dog herved å iakttå, at skatten avkortes i den skattepliktiges tilkommende litt efter litt i passende beløp efter regler, som bystyret bestemmer.

Når mann og hustru efter § 11 er lignet underrett for begges samlede formue og inntekt, uten at skatten er fordelt mellem dem, kan der ved utpantning tas utleg så vel i gjenstander, der er felleseie, som i ektefellenes mulige særeiemidler. Dog kan utlegg for den underrett ilignede skatt ikke tas i gjenstander tilhørende hustruens særeie, forsåvidt dette alene omfatter midler som efter bystyrets bestemmelse (§ 67, annet ledd) er fritatt for beskatning. Hvor hjemmeværende barn (herunder adoptivbarn og pleiebarn) efter samme paragraf er lignet underrett med foreldrene, kan tas utlegg også i barnets renteinntekter, forsåvidt de tilflytter foreldrene. Når nogen, der er ilignet skatt, akter å utvandre fra riket, plikter han ikke blott å erlegge allerede forfalne skattebeløp, men har også, forinnen han avreiser, å betale eller stille sikkerhet for erleggelsen av skatt, der ved dette tidspunkt ennå ikke er forfallen til betaling. Foreligger der omstendigheter, der godtgjør eller gjør det sannsynlig, at den skattepliktige vil utvandre uten å iakttå, hvad der således påhviler ham, kan vedkommende herredskasserer eller oppbørselsbetjent gjennom politiet nedlegge forbud mot, at den skattepliktige forlater landet.

§ 110. Skattyder, som i vedkommende kalenderår (regnskapsår) har hatt en nettoinntekt av minst kr. 6 000,00 og som undlater å inngi selvangivelse, straffes med bøter inntil kr. 50 000,00. Med samtykke av fylkesskattestyret kan bystyret beslutte denne inntektsgrense nedsatt til kr. 4 000,00.

Er straff ilagt for overtredelse av selvangivelsesplikten, blir der av vedkommende ligningsmyndighet å fastsette en ny frist for innlevering av selvangivelse, hvis undlatelse medfører ny straff efter foranstående første ledd. Inngir skattyderen selvangivelse, efterat ny frist er satt, blir han å efterligne for den forøkelse av formue og inntekt, som selvangivelsen måtte gi opplysning om.

Den, som i selvangivelse, næringsopgave, klage eller annen skriftlig eller muntlig opgave eller forklaring til nogen lignings-

myndighet meddeler uriktige eller ufullstendige opplysninger, som kan lede til ilgning av for lav skatt, blir, hvad enten det skjer forsettlig eller av grov uaktsomhet, å straffe med bøter, for så vidt forholdet ikke går inn under nogen strengere straffebestemmelse. Det samme gjelder skattepliktig som undlater å innseende opgjør og meddele andre opplysninger om sine formues- og inntektsforhold eller å forevise regnskapsbøker, når dette begjæres av et fylkesskattestyres eller av Riksskattestyrets formann eller av nogen som er bemyndiget til å handle på vedkommende styres vegne (§ 92, femte ledd, og § 98, sjette ledd).

7 juli.
Nr. 5.

De i nærværende paragraf omhandlede forseelser påtales av det offentlige efter forlangende av vedkommende regjeringsdepartement, formannskap, fylkes- eller Riksskattestyret.

Bøtene tilfaller bykassen, uansett om forseelsen straffes efter nærværende paragraf eller efter den almindelige straffelov.

§ 113. Skattepliktig som — uansett av hvilken grunn — i strid med skattelovens forskrifter enten har undgått beskatning eller er ansatt for lavt i formue eller inntekt, er forpliktet til å godtgjøre kommunen og staten den for lite erlagte skatt. Dette gjelder dog ikke feil ved ligningsmyndighetenes skjønsmessige ansettelse, medmindre feilen er bevirket ved uriktige opplysninger fra den skattepliktige eller denne har undlatt å levere selvangivelse eller næringsopgave eller å meddele vedkommende ligningsmyndighet nogen ellers avkrevet opplysning. Heller ikke gjelder det hvis skattyderen er forbigått eller ansatt for lavt i formue eller inntekt på grunn av en uriktig lovforståelse eller uriktig opfatning av et rettsspørsmål. I alle tilfelle hvor feilen er foranlediget ved den skattepliktiges forhold er denne forpliktet til ved siden av skatten å erlegge 6 pct. årlig rente fra den tid skatten skulde vært erlagt.

Skatten og i tilfelle rentenes beløp blir å fastsette ved efterligning. Efterligningen begjæres av herredsstyret (formannskapet) eller, for så vidt statsskatten angår, av vedkommende regjeringsdepartement, hvis det finnes at et betraktelig beløp har undgått beskatning.

Efterligning foretas av ligningsnevnden (ligningsrådet) i forbindelse med årets ligningsarbeide eller, hvis dette er avsluttet, under klagebehandlingen. Er klagebehandlingen avsluttet, kan efterligning skje ved overligningsnevnden. Har også denne avsluttet sitt arbeide, blir efterligningen først å foreta i forbindelse med følgende års ligning.

Der skal alltid forinnen ligningen finner sted, gis den skattepliktige eller den, der vil få å utrede skatten (jfr. § 114), anledning til å uttale sig. Med hensyn til adgang til å klage gjelder de sedvanlige bestemmelser for vedkommende ligningsinstans. Skattens innbetaling skjer i overensstemmelse med de sedvanlige regler.

7 juli.
Nr. 5.

Rett til efterligning tapes, hvis begjæring derom ikke fremkommer innen 5 år eller hvis forseelse som i § 110, tredje ledd, omhandlet forsettlig er begått, 10 år regnet fra utgangen av det år, hvorfor skattekravet has. Er disse frister ikke utløpet, kan efterligning også begjæres efter den skattepliktiges død, dog kun, hvis hans bo ikke er endelig opgjort, eller om boet er overtatt av selyskiftende arvinger eller dets midler utloddet, hvis der ikke er hengått 2 år efter arvelaterens død. I det siste tilfelle gjelder, hvad der i § 27 er bestemt med hensyn til utstrekningen av de enkelte arvingers ansvar.

Er en skattepliktigs ligning blitt underkjent av domstolene som foretatt i uriktig skattedistrikt eller for uriktig skatteår, står, uansett foranstående bestemmelser, adgangen til å begjære efterligning i det rette distrikt eller for det rette skatteår åpen, inntil der er hengått 6 måneder efter dommens avsigelse.

§ 116. Hvor domstolene under avgjørelse av saker angående skatter efter nærværende lov måtte finne, at den skattepliktige kun bør betale en del av den ham ilgnede skatt, og der ikke foreligger tilstrekkelige opplysninger til avgjørelse av, hvilket skattebeløp han har å erlegge, skal dommen i konklusjonen utvise hvorledes ligningen eller takseringen rettelig burde ha vært utført. Er saken innbragt for domstolene ved påanke av utpantning for skatt, og dommen medfører at den skattepliktige kun skal betale en del av den ham ilgnede skatt, skal konklusjonen gå ut på, at utpantningen stadfestes for såvidt angår den efter dommen pliktige skatt — i tilfelle det skattebeløp som fremgår av ny ligning eller taksering efter dommen. Ny ligning foretas i overensstemmelse med, hvad der i § 113 er foreskrevet om efterligning. Om adgang til å påklage sådan ny ligning gjelder reglene i § 113.

Finner domstolene, at en ligning eller klageavgjørelse ikke kan oprettholdes på grunn av formelle mangler, blir ligningen eller klageavgjørelsen å henvise til fornyet behandling av vedkommende ligningsinstans.

Av skatt som blir å utrede efter avgjørelse, truffet i medhold av de to foregående ledd i nærværende paragraf, svares renter som i § 103 bestemt fra forfallstiden for den oprinnelige skatt.

Når en skattepliktig ved domsavgjørelse fritas for å betale den ham ilgnede skatt på grunn av, at distriktets hele ligning er uriktig, kan vedkommende bystyre kreve ligningen omgjort ved den ligningsnevnd, som har utført samme. Om sådan om-ligning gjelder reglene i § 99.

Søksmål til prøvelse av ligningsansettelser for rederiselskap og dermed med hensyn til beskatning likestilt selskap blir å rette mot den kommune, hvor ligningsansettelsene er foretatt. Dom i sak mot denne kommune er bindende for samtlige di-

striker, hvor selskapet er skattepliktig. Det samme gjelder, 7 juli.
når ligningsansettelsen for selskapet undergis domstolenes prø- Nr. 5.
velse gjennom angrep på foretatt utpantning. Enn videre kan
de nevnte kommuner under samme betingelser med hensyn til
godkjennelse, som gjelder i henhold til § 109, annet ledd, avslutte
innen- og utenrettslig forlik med selskapet.

§ 117. Finner bystyret eller vedkommende regjeringsde-
partement grunn til å anta, at en av ligningsnevnden, lignings-
rådet, overligningsnevnden eller en særskilt klagenevnd truffet
avgjørelse hviler på et feilaktig faktisk grunnlag eller er be-
grunnet i en uriktig lovforståelse eller en uriktig opfatning av
et rettsspørsmål, har det adgang til ved rettergang å få prøvet
avgjørelsens riktighet. Det samme gjelder bystyret i et distrikt,
hvis ligningsnevnd har inngitt klage etter § 80, forsåvidt angår
avgjørelser, som er truffet av ligningsmyndighetene i lignings-
distriktet. Med hensyn til avgjørelser, som er truffet av et
fylkesskattestyre eller Riksskattestyret, vedrørende enkelt skatt-
yders ligning (§ 91, § 92 eller § 98) har bystyret og departementet
den samme adgang, likeledes bystyret i anledning av klage
etter § 75, fjerde ledd.

I saken, der blir å anlegge mot formannen i vedkommende
ligningsinstans, er forliksmegling unødvendig. Saken må anleg-
ges innen en tid av 4 måneder, efter at bystyret eller departe-
mentet er blitt vitende om vedkommende avgjørelse, og kan
ikke reises senere enn 3 år, efter at vedkommende avgjørelse
blev truffet. Om søksmålet blir den skattepliktige og de interes-
serte kommuner å varsle.

Innstevntes prosessutgifter bæres av saksøkeren; dog skal
statskassen alltid utrede utgiftene for et fylkesskattestyre eller
Riksskattestyret.

Hvis domstolen gir bystyret eller departementet medhold,
skal den i konklusjonen angi de prinsipper, som blir å befølge
av vedkommende instans. Denne trer derpå på ny sammen
og treffer avgjørelse på grunnlag av, hvad der i dommen er fore-
skrevet.

§ 121. Samtlige ligningsinstansers medlemmer så vel som
alle ved ligningsarbeidet eller den dermed forbundne kontroll
medvirkende personer er forpliktet til å bevare taushet om,
hvad de under utførelse av sitt hverv måtte erfare angående
nogens formues- og inntektsforhold, bortsett fra, hvad der efter
loven påligger dem å offentliggjøre eller oplyse.

Ligningsnevndens og de overordnede ligningsmyndigheters
medlemmer har i det møte, hvori de første gang er til stede, å
underskrive i forhandlingsprotokollen en forsikring på ære og
samvittighet, avfattet overensstemmende med en derfor av ved-
kommende regjeringsdepartement utferdiget formular om, at
de vil utføre sitt hverv upartisk og efter beste skjønn og over-
bevisning og bevare den lovbefalte taushet om, hvad de under

7 juli. ligningsarbeidet måtte erfare angående nogens formues- og inntektsforhold.
Nr. 5.

Også forretningsførere og andre ved ligningsvesenet eller den dermed forbundne kontroll medvirkende personer blir ved tiltredelsen å avkreve forsikring om bevarelse av taushet.

Selvangivelser så vel som utdrag av sådanne forvares, når de ikke benyttes, av rette vedkommende i avlåst gjemme, så de ikke kommer uvedkommende for øie. De kan tilintetgjøres, når 10 år er forløpet fra utgangen av det år, selvangivelsen gjelder. Tilintetgjørelsen skal foregå under opsyn av to av ligningsrådets medlemmer og bevidnelse herom innføres i ligningsrådets protokoll.

Foranstående forskrifter er ikke til hinder for at selvangivelser og annet ligningsmateriale benyttes i statistisk øiemed, eller at opplysninger fra dette materiale meddeles til bruk ved innfordringen av skatt. For de personer som herved får opplysninger om skattyderes formues- og inntektsforhold, gjelder samme taushetsplikt som for de ved ligningsarbeidet medvirkende personer. De i nærværende paragraf inneholdte bestemmelser er heller ikke til hinder for at et distrikts ligningsmyndigheter meddeler opplysninger om nogens formues- og inntektsforhold til bruk for ligningsmyndighetene i et annet distrikt.

§ 122. Ved beregningen av frister medregnes ikke den dag, fra hvilken fristen begynner å løpe. Fristen anses utløpet den siste dag kl. 8 aften eller, hvis den siste dag er en helligdag, den nærmest påfølgende hverdag kl. 8 aften.

Som tidsnok levert regnes selvangivelser, næringsoppgaver, begjæringer og klager m. v. som innen utløpet av i denne lov foreskrevet frist er avsendt gjennom innenlandsk postanstalt i rekommandert brev.

II.

a) § 66 trer i kraft straks og anvendes første gang ved utskrivning av kommunale skatter for budgettåret 1927—1928.

b) Den øvrige del av denne lov trer i kraft den 1 januar 1928 og anvendes første gang ved utskrivning av kommunale skatter for budgettåret 1928—1929 og statskatt for samme budgettår. Fra 1 januar 1928 opheves lov av 18 februar 1921 inneholdende endringer i skattelovene for landet og for byene av 18 august 1911.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 7 juli 1927.

HAAKON

(L. S.)

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard.